

اول خضرت سید الناجیین علیہ السلام

141

رِزْقَكَ وَنَكْتُبْنَى فِيهَا لِإِبْغَاهِ مَرْضَانِكَ وَفَضْلَكَ وَفَوْتَنِي مَعَهَا عَلَىٰ مَا وَفَقْنَى
لَهُ مِنْ طَاعَاتِكَ وَبَطَّلْنَى أَمْ وَقْتُ الْعِلْمِ الَّتِي مَحَضَنِي بِهَا وَالنِّعْمَ الَّتِي أَخْحَذَنِي
بِهَا نَحْنِنَفًا لِأَثْقَلَ مِهِ عَلَىٰ ظَهَرِي مِنَ الْخَطِيبَاتِ وَتَطَهِيرِ الْمَا آنْعَشَ فِيهِ مِنَ
الْتَّسْبِيَاتِ وَنَبَيِّنَهَا لِتَنَاؤِلِ التَّوْبَةِ وَمَدَنَتْ كَيْوًا لَحْوَ الْحَوَّةِ بِقَدْمِي النِّعْمَةِ وَنَ
جَلَالِ ذَلِكَ مَا كَتَبَ لِي الْكَانِيَانِ مِنْ زَكَرِيَ الْأَعْمَالِ مَا الْأَقْلُ فَكَرْفَهِ وَلَا
لِسَانُ فَطَقَ بِهِ وَلَا جَارِحَةُ رَكَلَفَهُ بَلْ افْضَالُ الْأَمْنِكَ عَلَىٰ وَاحِدَانَ مِنْ صَنْيِعِكَ
لِلَّهِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَبِّبِهِ إِلَيَّ مَا أَحْلَكَ بِي وَ
طَهِيرِي مِنْ دَلِسِ مَا أَسْلَفْتُ وَامْسُحْ عَنِي شَرَّ مَا قَدَّمْتُ وَأَوْجِدْ فِي حَلَادَةِ
الْعَافِيَةِ وَأَذْقِنِي بَرْدَ السَّلَامَةِ وَاجْعَلْ مُخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ إِلَى عَفْوِكَ وَمُخْوِلِي عَنْ
صَرَعَّيِي إِلَى تَجَادُولَكَ وَخَلَاصِي مِنْ كَزِيرِي إِلَى دَوْحَنَ وَسَلَامَتِي مِنْ هَذِهِ الشِّدَّةِ إِلَى
فَرَجِيلِي إِنَّكَ الْمُفَضِّلُ بِالْإِحْسَانِ الْمُنْظَوِلِ بِالْإِمْتَانِ الْوَهَابِيَ كَرِيمُ ذُو الْجَلَالِ وَالْأَكْرَمِ
يُعْنِي بِارْخَدِي يَا سَپَاسِ تِرَاسِتِ درْبِکَامِ صَحتِ وَعَافِيَتِ بِدنِ وَسْتَایِشِ تِرَاسِتِ ازْعَارِضَهِ خَلَتِ وَحَادِهِ بِرْجُوِي
درْتِنِ اسْخَدِهِی مِنْ یَسِحِحِ مَنِیدِ اَنْهُمْ کَهْ دَرْکَدَمَیْ زَایِنِ فِي حَالَتِ وَقْتِ حَمْدَتُو دَرْخَرَتِرَاسِتِ سِمِّ حَالَتِ
وَصَحتِ تِنِ کَهْ مَرَا ازْطَبِتِهِاتِ رِزْقِ وَرِزْقِ خَودَتِ کَوَارَافِرْمُودِی وَمَرَا بَآسِیشِ تِنِ وَارْکَشِ بِنِ درْبِلَادِ وَهَصَا
کَرْدَشِ دَادِی تَادِرْطَبِ مَرْضَاتِ وَفَضْلِ تَورَّجِمِهِ وَمَرَا بَآبَهَانِرِ وَسِندِ سَاخْتِي تَابِطَاعَتِ توْمُوقِی بِشَمِ بِرْسَپَاسِ
کَذَارِمِ درْحَالِ هَرَصِ وَرْجَدِهِی بِدنِ کَهْ بَیِبَانِ کَهْ بَیِبَانِ کَهْ بَیِبَانِ کَهْ بَیِبَانِ کَهْ بَیِبَانِ
سَنِیکَنِی کَهْ بَیِبَانِ
تَبَنَهِ فَرِمُودِی وَبِرَایِ سَنِیکَنِتِ مَحْوَنِ اَنِ وَاسْتَغْفارِتِنِدِ کَرْ فَرِمُودِی وَدرْ خَلَالِ بِرْ طَالِ وَسَعَادَتِ بِنِ رَجَنِورِی دَلْبَتِ
سَوْکَلِ کَهْ کَاتِبِ سَتِیَاتِ وَحَسَنَاتِ بِهَتَنَهِ بِنَگَارِشِ اَعْالَانِ کَهْ بَیِبَانِ طَورَ کَهْ بَخَاطِرِ نِمِرِ شِیدِ وَهَسِحُونِی بِمَانِ بَلِّی طَقِ سَوْتَهِ
شَدِ مُخْرَفَضَالِ وَاحِسانِ بِپَرْ دَخْتَنِدِ بَارْخَدِی اَصْلَوَاتِ بِفَرَسِتِ بِرْ مَحْمَدَوْلِ مُحَمَّدَ وَنَخْرَضَایِی توْدَرْهَتِ نَرِدِسِنِ مَحْبُوبِ
فَرِمَایِی وَدَنْخَرِسِنِ فَرِوْدَکَشَتِهِ آسَانِ کَرْدَانِ وَمَرَا ازْدَنِسِنِ وَچِرْکِنِی اِسلَفِ پَکِيزَهِ دَارْوُشَرَآنْچَرِ رَازِ پِرْخَادَهِ هَمِحَوْرَهِ
وَطَلَاوَتِ عَافِيَتِ وَبِرْ دَسَلامَتِ بِنِ بَزْجَانِ وَچَونِ زَایِنِ بَلَتِ بَنَجَاتِ بَجَشِی بَهْرَتِ خَنْوَکَدَشَتِ نَمِلِ سَازِ وَچَونِ اَنِ
فرِکَشِ جَارِی بِرْ خَوَاستِمِ وَزَایِنِ نَدِوَهِ بِرْ سِتِمِ وَزَایِنِ شَدَتِ سَلامَتِ بِاَقْتَمِ کَدَشَتِ خَودِ وَرَوحِ وَآسِیشِ وَزَرِجِ کَبَشِ
خَودَتِ بازِرَسَانِ چَتَوَنِی تَنْفَضِلِ بِاَحِسانِ وَتَنْطَلِ بِاَسْتَنَانِ وَوَآبِ کَرِيمِ وَذُو الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَاَبَنِدِ عَالِیِ بِسَارِکِ
ازِ دَعِيَّهِ صِحْفَهِ کَامَلاَتِ وَدَیْکَرَدِرِصِبَاحِ کَشْمَی اِزْهَرَتِ اَمَمِ جَفَرِ صَادَقِ سَلامِ اَسَدِ عَلِیَهِ مَرِوَیَتِ کَهْ حَرَتِ اَمَمِ
زَینِ لَعَابِدِینِ عَلِیَهِ السَّلَامِ سِیْفِرِمُودِ کَرْ چَونِ اَبَنِدِ عَالِیِ بِسَارِکِ بَنْجَوْنِهِ بَکِ نَدَارِمِ کَهْ تَمَتِ جَنِ وَهَنِسِنِ پَھَرِسِنِ فَرِدَاهِمِ
وَعَلَائِهِ مَحْلَسِی درْ تَعْبَدِسِرِ سِیْفِرِمُودِ عَلَماً اَبَنِدِ عَالِیِ اَزْدِعَاهِ سِیْفِرِمُودِهِ اَنَدِ لِسِیْمِ اللَّهِ وَبِالَّهِ وَمَنِ اَنْهَهَ
وَالَّهِ اللَّهُ وَبِهِ فَسَبِيلِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اَلَّهُمَّ اَنْسِلِنِتْ نَفْسِيَقَ الْيَنَكَ وَجَهْنَمَ وَجَهْنَمَ وَالَّنِكَ فَوَقَضَتْ
آمِرِی اللَّهَمَّ فَاقْحَفْنَهِي بِحَفْظِ الْاَيْمَانِ بَنْزِنِلَکَ وَمِنْ خَلْفِي قَعْنِنِلَکَ وَعَنْنِلَکَ وَفِی وَمِنْ بَحْنِنِلَکَ قَادَمَعَنِنِلَکَ

نَطْرَى إِيْ جَهْرَى
أوْ زَمْرَدَهْ فِي الْبَلَادِ
إِيْ بَرْ فِيَا

الغسل العادل والغسل الشافع
هي صدر ونطريق للثبات
ذات الماء، الحروب بالضم
اللام، وهو صاع

از ادیعه صحیفه کامل است و دیگر در مصباح کضمی از حضرت امام جaffer صادق سلام علیہ السلام روایت که حضرت امام زین العابدین علیہ السلام سیفر مود کر چون ایند عالی سبارک نجف نام بک ندارم که نهست جن و نسیں پسر من فراز هم شو

وَعَلَّامَهُ مُجْلِسٌ در تعباس سِفَرٌ بِدْعَلَمٍ ابْنَهُ عَارِفًا از دُعَاءٍ سَيِّدِ الْمُحَمَّدِ وَبِاللهِ وَمَا لَهُ
وَاللَّهُ وَقِبَلَهُ سَبِيلٌ اَللَّهُمَّ ابْنَكَ اسْلَمْتُ نَصْبِيَ وَالْيَمَكَ وَجَهْنَمَ وَخَبْرِيَ وَالْيَمَكَ فَوَضَّأْتُ
آمْرِي اللَّهُمَّ فَاخْفَنْهُنِي بِحَفْظِ الْاِيمَانِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ شَمَائِلِي وَمِنْ فُؤُدي وَادْفَعْ عَنِي بِحَوْلِكَ

سچ دو قم از رکت ب مشکوہ الادب ناصری

149

دعا

دعاة
عليهم السلام
في الصبح
المساء

دعا نامہ
لہجہ

وَهُوَ قِلَّتْ فَارَةَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَبِحَارَالانوار مردیت که چون سلم بن عقبه که بسب شرط خوبی برای سفرش مخواندند در وقوع حربه بفرمان بزرگ پسید لغایه رسیده علیه روی بدینه نهاد و این خبر بخبرت امام زین العابدین علیه السلام پویست و فرع آن بعلت ابدعا مشغول بود و دو ایند عاصی شریف در آن بیت از اخترت محفوظ کرد دیده بیک که من نعمیه آن فکت بیهاعلیٰ فلَ لَكَ عِنْدَ هَاشِكَرِی وَ كَمْنِ بَلِیَّهُ أَبْلَیَّهُ بِهَا فَلَأَنَّكَ عِنْدَ هَاصِبَرِی فَلَمْ تَخْذُلْنِی يَا ذَا الْمَرْوِفِ الدَّى لَا يَنْقُطُعُ أَبْدًا وَ يَا ذَا النَّعْنَادَ الَّتِي لَا تَخْصُى عَدَدًا صَلَّى عَلَى الْمُحَمَّدِ وَآلِ الْمُحَمَّدِ وَأَذْفَعَ عَنِّي فَاتِّ أَدْرَءَ بِكَ فِي حَجَّهُ وَ اسْتَعِدُ بِكَ فِي شَرِّهِ بِرَوْدَكَارِمَنْ چه نعمتی که مراد این شستتم فرمودی اما در صورت شمرت سپاس هن نمک بود و چه بیانات که بر من فزو داردی و در وصول آن بیت شکیبائی من نات داشت و با خجله احمد خداوند نداشتی پس ایکی کی ایسان و معروف وجود و کرم اور اہم کر انتظامی نیست و ای کسی کی کرم نعمتی ای اور ای کسی ای احمد خداوند بر محمد و آل محمد دروز در فرست و زیان ظالم از من بگردان چه من بزود و بسیکر و نهم موافجهت و متعابلت اور از پنهان این نبوار کر نمداد و در گتاب من لا بخیره لغایه سطور است که چون ملکه هن و محبی سلامت رسیده علیها را امری باندو بیکنده داده از زبره رین و غلبه رین جامه ای خویش بر تن کردی و در پایان شب دو کمیت نگاه کرد که نداشتی و در سجده و پیغمبر مکحده خدا ای راستی و بکصد دفعه بخیر کی کنداشتی آنکا و بهماست ذوب خویش را پانگ کوشناخته و چه انجمل که نداشتی در حضرت بزرگ ادار کردی و نه پنجه را شناخته نداشتی اغراق کردی آنکا و خدا ای را بخواندی و هر دوزانوی مبارک بزمیں باز کشیدی و دیگر در تبعه ایس المصباح علام مجلسی علیه از خیر مردیت که حضرت امام زین العابدین سلام الله علیه در پایان دو شنبه ایکه از من عاصی مبارک را من نهاد

حوال حضرت سید الساحدین علیه السلام

١٤

الحسن والحسين وعلی بن الحسین وعمر بن جعفر وعلی
 ابن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و الحسن بن علی والخلف القائم المنظر اللهم
 فصل علیہم وعلی من اتبّعہم وصل علی محمد وال محمد صلواة الرسلین والصلوة
 والصالحين صلواة لا يقدر على احصاؤها عيرك اللهم الحق اهل بيت نبیک قد زدناهم و
 شیعیهم بنبیک سید المرسلین واحصناهم مؤمنین بختین فائزین متقین صالحین
 خاسیین عابدین موافقین مسدودین عاملین ذاکرین مزکرین قابیین ساجدین راکین
 شاکرین حامدین صابرین محبیین مصیبین الله این توکی ولهم واتر
 الیک من عدوهم واقرب الیک بھیم و مودتهم و موالیهم و طاعتهم قادر ذقنه بهم خیر
 الدنیا والآخرة واصرف بهم عقی آهوال یوم القيمة الله این اشهد لك بالیک انت الله
 لا إله الا انت وان محمد اعلی وزوجته ولدیه عبیدک و امائک و ائمک ولهم في الدنيا
 والآخرة وهم اولیاءک اذولین بالمؤمنین والمؤمنات والسلیمان والسلیمان من بویک و
 اشهد لهم عبادک المؤمنون لا تینیغونک بالقول و هم باحرکتی عملون الله این توسل
 لیک بیتم والشفع بیتم لیک ان حسینی بھاهم و تینی علی طاعتهم و ملئکهم و تمعنی من طاعة
 عدوهم و تمنع عدوک و قد وقیتی و تینی بک و ما ولیاک عن غلبکه عقی و لستکی من احتجهم
 لک و تجعلکی في حفظک في الدين والدنيا والآخرة و قلبکی العافية حتى هشی المعيشة والخلی
 لحظه من تحملک الکرمی الرجیه الشریفه تکشف بھا عقی ما فدایکی به و درکی بھا الى
 احسن عاداک و اجملها عندی فقد صعقت قوی و قلت حیلی و نزلی ما الا طافه لم بفرج
 لی احسن عاداک فقد ایک میا عند خلیک فلم بیق لارجأکی فلیق فقدیما مانکی عکی
 وقد رکنکی سیدی و ربی و خالقی و مولاکی و رازی علی اذھابی انا فیه کندریکی عکی
 ایکیکی به الہی ذکر عوادک بولیشی و رجاء ایکیکی فیکی و لک احبل من نعمتک
 میں خلقکی کانت پاربت شفی و رجائی و رجائی و الہی و سیدی واللہ این عقی والراجم
 بی و المک کیل برقی فاسکلک پاربت بمحمد و ال محمد ایکیکی دشی فیما
 قضیکی من الخیر و حنمه و قد رکنکی وان تحمل خلامی میا انا فیه فاینی لا اقدر علی
 ذلك الامک و خدک لامسکیک لک ولا اعتمد فیه لایکیکی و کنکی پاربت
 الکریم و سید الشاذات عینک حسین طقیکی و اعطیک مستکانی يا اسمع
 الشامیین و يا ابصر الشاظرین و يا حکم الحاکمین و يا اسرع الحاسبین
 و يا اندرا الفادرین و يا اقهرا الفاهیرین و يا اقل اذولین و يا اخوا الاخرين
 و يا حبیب محمد و علی و جمیع الانبياء والرسلین والآوصیاء البیضاوین و
 يا حبیب محمد صلی الله علیه و آللہ و اوصیاء و احبابه و انصاره و خلفائهم

مجمع دو صادراتی کتابخانه اسلام و بنیاد ناصری

الْمُؤْمِنِينَ وَبَحْرَكَ الْبَلَاغِيْنَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ الرَّحْمَةِ الظَّاهِرِيْنَ الْمُرَاحِبِيْنَ اجْعَلَنَ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعُلْ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِبِيْنَ
اَيْزَنْدَه پیش از جرزنده فرزنده بازرسنده ای زنده در زمانی که هیچ زنده که تو پاپیده و دیگر موجود است
در بوادی ہلاکت شتماننده اند جزو خداوندی و معبودی نیست ای زنده بخاننده اینزنده ناینده هر دکان و
قائم بر نویس جهانیان بھر چکب نایند تجویج و تسلیم بحیم و بجود و کرم و رحمت تو که شامل تمام است موجود است
است تقرب سیکرمه و بحرمت قرآن و اسلام و توحید و شهادت به بتوت محمد رسول تو و امیر المؤمنین فاطمه
زهرا و حسن و حسین و ائمه بدی سلام الله علیهم جمیعین تو توسل سخا همایی محمد ای ابوالقاسم علیهم السلام
توباد پر و مادر حب بخیرت صفتی تو و ائمه از فرزنان تو و ایلی امیر المؤمنین فاطمه و ائمه بدی علیهم السلام
در طلب سفاعت پیغمبر مبار خدا یامن دوستار دوستان ایشان و بری از دشمنان ایشانم دهد وستی
مودت و سوالات و طاعات ایشان تبوزد یکی سخوا همی پس سبب ایشان خرد نیا و آخرت بس روزی فرامی
واهواں و دهشت روز قیامت راز من بازدار و مرآ زندگانی ایشان زنده و بر طاعت و ملت ایشان بیرون و را
از طاعات دشمنان ایشان بازدار و روزیان و شمن خودت و دشمن هر آرمن دور گردان و بخودت واولیا ای
خودت سخنی فرمای و دین و دنیا و آخرت صراحت محفوظ بدار و بیاس عافت مرای پوشان نازند کی وزندگانی
من کوارا افتاد و مرای بخطه کریم رحیم شریف خودت باز بین فیلان بلایا کرد چار شده ام از من مکثوف ساز و جهن
عادات خودت برای دار چیزی دی من کشته و تبریز من ندک شده است و با آنچه تاب ندارم دارم و چار شده ام و ز
حله آزادی کان تو مایوس گشته ام و در دل من چنرا مید تو غیبت و بجهش تو بمن غفت داشته و داری و مراد برداشتن
نازد که بمن رسیده همان نیرو است که در وقت فرود آوردن بود هیچ سیح از نعمت و رحمت تو خودم بود ام و تو نیزی
پروردگار زن محل و ثوق من در جای من و توفی کافل و وزی من و نکاح همان من ای پروردگار من ترا بحمد و آل محمد کنند
پسند هم و سنت میباشم که خیر مراد را آنچه مقدر فرموده بازرسانی و باز آنچه بآن در آنها ده ام نجات بخششی چیزی هم
توباین که بزیر و زارم و بجز تو اعمادی نیست ای رب لار بباب ای سید انسادات آنچه سنت کرده ام بمن عطا فریاد
ای شست زندگانی شست زندگان و بمن اترین نکردن کان و حکم کشندگانه ترین فرما کنند ای ای و سرعتی بمن شمارند کان و
نیزه مسند ترین نزی و مسند ای و قاهر ترین فشاران و آغاز هر آغاز و انجام هر انجام ای حبیب محمد و علی و جمیع سخنیان
دوستاد کان و او صیایا برگزیده و ای حبیب محمد و او صیایا محمد و دوستان محمد و پاران محمد و خلفای محمد
که بمحاب نویس و جنت ای تو و رسانده او امر و نواهی تو اند از اینیت رحمت صلی الله علیهم حسین و پسران کن
که ترا میزد و ایر حب ناینده ترین رحم کشند کان در تسبیح کفعی سطوار است که هر وقت خرت امام زین العابد

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا لَمْ تَرَأَنْ أَنْصَرْفُ فِيهِ مِنْ سَلَامَةٍ بَدَانِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى
مَا حَدَثَتْ بِي مِنْ عِلْمٍ فِي جَسَدِي فَمَا أَدْرِي بِالْمُهَاجِرِ الْحَالِي لِي أَحَقُّ بِالْمُكْثِرِ
لَكَ وَأَيُّ الْوَقَائِنِ أَوْلَى بِالْحَمْدِ لَكَ أَوْقَنُ الصِّحَّةِ الَّتِي نَهَنَّا نَفْسَنَا طَبَابِ

دعا کی
رخ نرخ دکرب
و علمہ

حوال حضرت سید الساجدین علیہ السلام

١٥.

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ كَيْفَ شَرِكَ اللَّهُمَّ
بِكَ أَعْبُدُ نَفْسِي وَدُنْيَتي وَأَهْلِي وَمَا لِي وَوَلَدِي وَمَنْ يُعْنِي فِي أُمَّةٍ أَلَّا هُوَ مِنْكَ أَعُوذُ وَ
مِنْكَ الْوَذْوَبِكَ أَعُوذُ وَإِنَّكَ أَعْبُدُكَ أَسْتَعِنُ بِكَ وَعَلَيْكَ أَتُوكَّلُ وَأَدْرِهُ بِكَ فِي
خَرَاجِ الْأَدَمِيِّ وَأَسْتَعِنُ بِكَ عَلَيْهِمْ وَأَسْتَعِنُ كَيْفَ كَيْفَ كَيْفَ كَيْفَ كَيْفَ كَيْفَ
يُشَكُّ بِجَهَنَّمَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدْرُ فَسِيرَتِكَ كَيْفَ كَيْفَ كَيْفَ كَيْفَ كَيْفَ كَيْفَ
سَنَدُّ عَضْدَكَ بِأَخْيَكَ وَبَحْرَكَ لَكَ سُلْطَانًا فَلَا يَصْلُونَ إِلَيْكَ مَا مَا نَا أَنَّهَا وَمَنْ أَتَقْعَدُكَ الْفَالِيُّونَ
فَاللَّاتَّا حَافَلَنِي مَعَكَ الْأَسْمَعُ وَارْدَى قَالَ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنِّي كُنْتَ تَقْتَلُ أَخْوَاهُ فِيهَا
وَلَا تُكْلِمُونَ إِنِّي أَخْدَنُ بِسَمْعِي مَنْ يُطَالِبُنِي بِالْتَّوْبَةِ بِتَعْمِيغِ اللَّهِ وَبَصِيرَةِ وَقُوَّةِ اللَّهِ وَجَبَلِهِ
الْمَيْنَ وَسُلْطَانِهِ الْمُبِينَ فَلَيْسَ لَهُمْ عَلَيْنَا سَبِيلٌ وَلَا سُلْطَانٌ إِنِّي أَنَا اللَّهُ سَرِّتْ مَدِينَةَ الْمَيْنَ وَبَلَيْمَنْ
بِسِيرَةِ النَّبُوَةِ الَّذِي سَرَّ اللَّهُ أَلَمْ يَنْبَأْ بِهِ مِنَ الْفَرَاغَيْهِ جَهَنَّمَ عَنْ أَمَانَنَا وَمِنْكَ أَشْلَلْ حَنَّسَارِنَا
وَاللَّهُ مُطْلِعٌ عَلَيْنَا وَجَعَلَنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِنَّ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِنَّ سَدًّا فَأَغْشَيْنَا هُنْ فَهُمْ لَا يُعْرُقُونَ
شَاهِنَّا لِوْجُوهٍ فَغَلِبُوا هُنَّا لِلَّهِ وَانْفَلَبُوا أَصْنَافِنَّ صُمْ بَكُورٌ عَنْ قَوْمٍ فَهُمْ لَا يُعْرُقُونَ وَإِذَا قَرَافَتِ
الْقُرْآنَ جَعَلَهُ أَبَيْنَكَ وَبَيْنَ الْدِينِ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حَجَّا مَسْتَوْرًا وَجَعَلَنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكْثَرَهُنَّ
يَقْعُدُهُ وَبِئْرًا ذَادَ كَرْكَرَ رَبَكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ أَعْلَى دُبَارِهِمْ نَفُورًا قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ
أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ فَمَا مَنَّدْ عَوْاقِلَهُ أَلَّا كَسَّهَا أَحْسَنُهُ وَلَا يَخْهُرَ بِصَلَوَاتِكَ وَلَا تَخَافَنَّهَا وَابْتَغَ مَبْيَنَ ذَلِكَ السَّلَامَ
وَقُلْ أَسْمَدُ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يَجِدْ وَلَدًا وَلَوْ تَكَنْ لَهُ شَهْرِكَ فِي الْمُلْكِ وَلَوْ مَكَنْ لَهُ وَلَيْ مِنَ الدُّلُلِ وَكَبِيرٌ نَكْبِرًا
سَجَانَ اللَّهِ نَكْرَهٌ وَاصْبِرْلَا حَبِيَّ اللَّهِ مِنْ خَلْفِهِ حَسِيَّ اللَّهِ الَّذِي يَكْبُرُ وَلَا يَكْعُدُ مِنْهُ شَيْءٌ حَسِيَّ اللَّهِ وَنَعِمَ
الْوَكِيلُ حَسِيَّ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوْكِيدٌ وَهُوَ رَبُّ الْعِزَّزِ الْعَظِيمِ وَالْكَلَافِ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ
وَتَسْعِيَهُمْ وَأَعْصَارِهِمْ وَأَوْلَادُكَ هُمُ الْغَافِلُونَ أَفَرَأَيْتَ مِنَ اتَّخِذَاهُمْ هُوَ هُنَّ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَمَ عَلَى
سَمْعِهِ وَفَلَيْهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصِيرَهِ غِشاً وَهُنَّ فِي نَهْدِيَهُ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا مَذَكُورُونَ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ
أَكْتَهَهُ أَنْ يَقْعُدُهُ وَفِي أَذْانِهِمْ وَفَرَّا وَإِنْ مَدْعَاهُمْ لِمَاهُدِيَ فَلَنْ يَهْدَى وَإِذَا أَبْدَأَ اللَّهُمَّ أَخْرِسْنَا عَيْنَكَ
إِلَيْنَا لَثَامَ وَأَكْفَنَا بِرُكْلَكَ الَّذِي لَا يَرْأِمُ وَأَعْدَنَ مَا يُبَلِّطُ الْأَفْلَانَ الَّذِي لَا يَضْامُ وَأَرْجَنَا بِقُلْكَ فِي رَحْمِ الْمَهْمَةِ
لَا نَهْلِكُهَا وَأَنْتَ بِنَابِرٍ فَارِحْنَ أَنْهَلِكَ وَأَنْتَ رَبْنَا وَحْصَنَنَا وَرَجَّافٌ فَاحْبَبِي الرَّبُّ بِنَالْمَرْبُوبِ مِنْ حَسِيَّ
الْخَالِقِ مِنَ الْخَلْقِينَ حَسِيَّ التَّرَاقِ مِنَ الْمَرْدُو فِي رَحْبِي مِنَ الْمَرْبُلَ حَسِيَّ حَسِيَّ حَسِيَّ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَوْرِبُ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ حَسِيَّ الدَّى لَا يَمْنَ عَلَى الْدِينِ يَمْنَوْنَ حَسِيَّ اللَّهِ وَنَعِمَ الْوَكِيلُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مَحْمَدٍ وَالْيَهُ وَ
سَلَّمَ كَيْرًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ فِي حِمَادَ الدَّى لَا يَسْتَبَحُ وَذَمَّلَنَا إِلَيْنَا لَأَتَخْفُ وَجَوارِتَ الدَّى لَا يَضْامُ إِلَّا
بِرَامَ وَأَسْكَنَكَ اللَّهُمَّ بِعِرْكَتَ وَقَدْرَتَكَ أَنْ بَجَعَلْتَهُ فِي حِرْزَكَ وَجَوارِكَ وَأَمْلَكَ وَعِنَادِكَ وَعِدَّتَكَ وَ
عَقْدِكَ وَحِفْظِكَ وَأَمَا فَلَكَ وَمَنْعِكَ الَّذِي لَا يَرْأِمُ وَغَرْتَكَ الَّذِي لَا يَسْتَطَاعُ مِنْ غَصِّبِكَ وَسُوْعَقَابِكَ
وَسُوْرَاحِدَاثِ النَّهَارِ وَطَوَارِيفِ الْلَّيْلِ الْأَطَارِ فَيَطْرُقُ بِسَخِيرٍ فَارِحْنَ اللَّهُمَّ مِذَكْ قَوْقَ كُلُّ يَدِي وَ

ربع و نصف از کتاب شکوهه الادب باصری

۱۵۱

عَرَفْكَ أَعْزَمْ مِنْ كُلِّ عِزَّةٍ وَقُوَّتْكَ أَقْوَى مِنْ كُلِّ قُوَّةٍ وَسُلْطَانُكَ أَجْلٌ وَأَمْنَعُ مِنْ كُلِّ سُلْطَانٍ أَدْرَءُ
 بِكَ فِي تَحْوِيرِ عَذَابٍ وَأَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِمْ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ وَالْجَاهَةِ الَّتِي كُلُّا أَشْفَقُتْ عَلَيْهِ
 مِنْهُمْ وَصَلَى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآجِرُنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَهَلَّ الْمَلَكُ اشْؤُنِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِيَغْنِي
 فَلَمَّا كَلَمْتُهُ قَالَ أَتِكَ الْيَوْمَ لَدَنَا مَكِينٌ أَبَيْنَ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى إِخْرَاجِ الْأَرْضِ إِنِّي حَسِينٌ عَلَيْهِمْ وَكَذَلِكَ
 مَكْتَلَاهُ لِيُوسْفَ فِي الْأَرْضِ بَلَّغُوا مِنْهَا حَيْثُ تَيَّأَهُ بِصُبْتِ بِرِحْبَنَاهُ مِنْ لَسَاءٍ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْحُسْنَاتِ
 وَلَا جُرُوا الْأَخْرَفَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اسْتَوْا وَكَانُوا يَقْعُونَ وَخَيْرُ الْأَصْوَاتِ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمِعُ لِأَهْنَاسَ الْعِيْدِ
 فَقَسَى وَدِينِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَجَمِيعَ مَا تَلْحَقَهُ عَنِّي وَجَمِيعَ نَعْمَالَهُ الَّذِي بِسِمِّ اللَّهِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الَّذِي خَصَّتْ لَهُ الْإِرْقَابُ وَلِسَمِّ اللَّهِ الَّذِي خَافَهُ الْصُّدُورُ وَلِسَمِّ اللَّهِ الَّذِي جَلَّتْ
 هَذِهِ النَّفُوسُ وَلِسَمِّ اللَّهِ الَّذِي قَالَ بِهِ لِلنَّارِ كَوْنِي بِرَدًّا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلُنَا هُمْ
 الْأَخْسَرُ وَلِسَمِّ اللَّهِ الَّذِي مَلَأَ الْأَرْكَانَ كُلُّهَا وَبَعْرَبَهُ اللَّهُ الَّذِي لَا تَخْضُنِي قَبْدُرَقَ اللَّهُ الْمُسْتَطِيلُ عَلَيْهِ
 جَمِيعَ خَلْقِهِ مِنْ شَرِّهِ الْدُّنْيَا وَمِنْ شَرِّ سُلْطَانِهِمْ وَسَطْوَانِهِمْ وَحَوْلِهِمْ وَقُوَّهِمْ وَعَدْرِهِمْ وَ
 مَكْرِهِمْ وَاعْيَدُهُمْ فَقَسَى وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَذَوِي عِنَّابِي وَجَمِيعَ نَعْمَالَهُ عِنْدَكَ لِشَدَّةِ حَوْلِ اللَّهِ
 وَشَدَّةِ قُوَّةِ اللَّهِ وَشَدَّةِ بَطْشِ اللَّهِ وَشَدَّةِ جَهَنَّمِ اللَّهِ وَمَوَابِقِ اللَّهِ وَظَاعِنَهُ عَلَى الْجَنِّ وَالْأَنْجَنِ اللَّهِ
 الَّذِي يُسِّكِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَرُوْلَا وَلَئِنْ زَالَنَا إِنَّ أَسْكُنُهُمَا مِنْ أَحَدِنِ بَعْدِهِ أَنَّهُ كَانَ حَلَمًا
 غَفُورًا وَلِسَمِّ اللَّهِ الَّذِي قَلَقَ الْجَنَّرَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَلِسَمِّ اللَّهِ الَّذِي لَأَنَّ لِذَوِي الْحَدَادِ وَلِسَمِّ اللَّهِ الَّذِي
 الْأَرْضَ جَيْعًا فَعْسَنَهُ يَوْمَ الْفِتْهَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٍ بِهِمْسَهُ سَبَطَانَهُ وَنَعَالَى عَمَانِيَّهُ كَوْنَ وَمِنْ شَرِّ
 جَمِيعِ مَنْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَنْ خَلَقَهُ وَمَنْ أَحْاطَهُ بِهِ عِلْمُهُ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ
 حَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ وَسِعَايَهِ كُلِّ سَاعِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةٍ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ شَاهِدُ اللَّهِمَّ بِكَ أَسْتَعِينُ
 وَبِكَ أَسْتَغْشِيَ وَعَلَيْكَ أَتُوكَلُ وَأَنْتَ رَبُّ الْأَرْضِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْمُحَمَّدِ وَالْمُجَاهِدِ وَاحْفَظْهُ وَخَلِصْهُ
 مِنْ كُلِّ مُنْعِيَّةٍ مَعْصِيَّةٍ نَزَلتْ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ الْمِنَّةِ وَفِي جَمِيعِ الْيَوْمَيْنِ الْأَكْيَامِ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ مِنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَدَبَّرِ لِسَمِّ اللَّهِ عَلَى فَقْبَسِيِّ مَالِي وَلَدِي وَلِسَمِّ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَعْطَانِيَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ
 تَحِيزِ الْأَسْمَاءِ لِسَمِّ اللَّهِ وَرَبِّ الْأَرْضِ الْسَّمَاءُ وَلِسَمِّ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْبَهِ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُمَّ دَرِّيْنِي مَا قَضَيْتَ وَغَافِنِي فِيمَا أَمْضَيْتَ حَتَّى لَا أَجِدَ بَيْنَ مَا أَخْرَجَ مَا أَعْلَمَتُ اللَّهَمَّ
 إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَضْغَافِ الْأَخْلَامِ وَأَنْ يَلْعَبَ بِي الشَّيْطَانُ فِي الْيَقْظَةِ وَالْمَنَامِ لِسَمِّ اللَّهِ مَحْصُونَ بِالْحَسَنَاتِ
 لَا يَمُوتُ مِنْ شَرِّهِمَا أَخَافُ وَأَحَدُ وَوَدَّيْتُ مَنْ يُؤْمِدُ بِسُوْءٍ أَوْ مَكْرُوفًا هَمَّ مَنْ يَدْعُ بِالْحَوْلِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِمْ وَشَرِّ كُوْنَتِهِ كُلُّ مَنْ بَيْنَ أَعْيُنِكُمْ وَأَعْيُدُ نَفْسِيَّ وَمَا أَعْطَانَ
 وَبِكَ وَمَا مَلَكَهُ بِكَ وَذَرِّيْتُهُ بِكَ لِسَمِّ اللَّهِ الْأَكْبَرِ وَكُلُّ أَرْكَانِ رَبِّيِّ شَدَادِ اللَّهُمَّ تَوَكَّلْتُ بِكَ
 لِكَيْنَكَ وَسَجَدْتُ بِكَ عَلَيْكَ فَأَنَّهُ لَا يَنْأَى مَا يَعْنَدُكَ إِلَّا بِكَ اسْتَلْكَتْ أَنْ تَصْلِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدَ وَأَنْ
 تَكْفِيَ شَرَّهُ مَا أَحْدَدَ وَمَا يَنْلَعُهُ حِلْدَابِيَّ بِكَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدْرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ حِبْرٌ بَلْ لَعْنٌ

حوال حضرت سید الشاحدین علیہ السلام

۱۵۲

بَسِيْنِيْ وَمِنْكَا بَشِّلْ عَنْ شَمَالِيْ وَأَسْرَافِيلْ أَمَانِيْ لِلْأَحْوَلِ وَلَا فُوْهَةَ لِلْأَيْلِيْ أَعْلَى الْعَظِيمِ الْأَلْهَمِ مُخْرِجَ الْوَلَدِيْنِ
الرَّحِيمِ وَرَبِّ السَّفَعِ وَالْوَرَقِ تَحْشِلْهَ مَا ارْبَدَ مِنْ دُنْيَيْ وَالْأَرْضِيْ وَالْكَفْنِيْ مَا هُنْ بَنِيْ أَنْكَنْ عَلَى كُلِّ شَيْ قَدْرِ اللَّهِمَّ
إِنْ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ امْتِنْكَ نَاصِيْتِنِيْ بِدِرْكِ مَا فِيْ فَحْكِمْكَ عَلَى فَيْضَاتِكَ أَسْتَكْلَكَ بِكُلِّ شَيْ مُبْتَدِيْ
يَهْ نَفْسَكَ وَأَنْزَلْنَاهُ فِي كِبَابِكَ أَوْ عَلَمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْفِكَ أَوْ سَنَارِتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْعَيْنِ عِنْدَكَ أَنْ تَصْلِيْ
عَلَى كُلِّ مُجْدِيْ وَالْمُجْدِيْ وَأَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَسِيعَ فَلْبِيْ وَنُورَ بَصَرِيْ وَشِفَاءَ صَدْرِيْ وَجَلَاءَ حُزْنِيْ وَذَهَابَهُ
وَقَضَاءَ دَيْنِيْ لِلَّهِ إِلَّا أَنْ سُجَّانِكَ إِنْكَنْ مِنَ الظَّالِمِينَ يَا حَسِنَ لِأَحْقَيْ يَا عَجِيْلَ الْأَمْوَالِ وَالْقَاعِمَ
عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسْبَتْ يَا حَسِنَ لِلَّهِ إِلَّا أَنْتَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْ أَسْتَعْنُكْ فَأَعْنَى فَاجْمَعَ لِي
خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاصْرَفْ عَنِّي شَرَّهَا بَيْنِكَ وَسَعَةَ فَضْلِكَ الْأَلْهَمَ مَلِيْكَ مُفْتَدِيْ وَوَعَائِدَةَ
مِنْ أَمْرِكَيْنِ فَصَلَ عَلَى كُلِّ مُجْدِيْ وَالْمُجْدِيْ وَفَرِجَ عَنِّي وَكَفْنِيْ مَا أَهْمَيْتْ إِنْكَ عَلَى ذَلِكَ قَادِرٌ يَا جَوَادَ يَا
كَبِيرَمَ الْأَلْهَمَ بَلْ أَسْتَغْفِيْ وَبَلْ أَسْتَغْفِيْ وَكُلِّ مُجْدِيْ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنْكَ آنْوَجَهَهُ
اللَّهُمَّ سَهْلِلْ لِي حُزْنُهَةَ أَمْرِيْ وَذَلِلْ لِي صُعُوبَيْهَ وَأَعْطِنِي مِنَ الْحَسَنِ أَكْثَرَ
مِمَّا أَرْجُو وَاصْرِفْ عَنِّي مِنَ الشَّرِّ أَكْثَرَ مِمَّا أَحَافُ وَاحْذَرُ وَمَا لَا أَحَدُ رَدَّهُ

فُوْهَةَ لِلَّهِ أَبِلَّهِ أَعْلَى الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْهُ وَحْبَبْنَا اللَّهُ قِيمُ الْوَلَيْعَمِ الْمَوْلَى قِيمُ الْقِيمِ

خلاصه سعنی این دو دعاىی بسراک این است که بیفراید بنام خداى و سجدای تعالی افواه جن و انس و شیاطین ساطرا
دابلیساىی جن و انس و سلاطین او هر کس که بایشان پناهنده دست است سجد او ند عز وجل خداوند بکبر و بنام و
اسهم ظاهر و باطن کنوں مخدود خداوند که آسانها و زینهایان برپا کی است می بندم و خداوند بزرگتر و بزر و خیل و
عظیمه است از هر چیزیاک دخدا زماک باشم و سجدای تعالی که جارش غیری و شایش طبلیم بجز او خداوند میست همچنان
سیحیم درود خدای بر محمد و آل و بادبار خدا یا شخص و دین و اهل فمال و فرزمان و آنکه امیر ایشان بکمال من
حوال است تونپا هنده میدارم و بتوپا همیشیم و بتوپا همیشیم و بتوپو فروزی سخاهم و ترا پر شر غنیم و بتوپاری سخاهم
وبر تو توکل سیکنم و دوری دشمنان از تو سخاهم و از تو براشان استعانت سخاهم و کنایت شراشیان از تو بست
میکنم پس هر طور و هر کونه و هر کجا و از هر کجا که خود خواهی مر از کرند ایشان کنایت فرمایی چه تو بر هر کار تو ناما و
قادری دهن بزیره و خداوند و جمل تین و سلطان بین اور اه زیان دشمنان اسد و دینایم و بشریت و پژوهش
بیخیزی که خدای تعالی تمام است ایندیا خود را از فراعنه روز کازکا بهشان فرموده دریان خود و دشمنان حابل همیدم
بجریل از نظر فیعنی و میکانیل از جانب یار و خدای بر حال مطلع است بار خدا یا ارار ایسین لایسایم و بکریل ریم
سلطان لا پیضام خود حضرت و کنایت و معاذ بخش و بقدرت خودت بر ما رحم فرمای و پرورد کاری خود را
از جهانگر بخواست و چه توئی پرورد کار را دھسن اور جاده ام تو مرا از جلد مر بیعنی بسر و کافی هستی و تو کفالقی از
تمام خلوقین و تو که رازی از تمامت مرزو قیمن کافی بخشی و کافی است مرزا نکسر که بجهش کنایت من فرسوده و
کافی است اینکه جزا و هدف خدا ای نیست و اوست پرورد کار عرض عظیم کافی است مرزا نکسر که بجهش کنایت شیکنار و
غشت کذا ران و اوست بترین وکیلان درود خدای بر محمد و آل محمد بادبار خدا یا من با بدادر کردم در حکایت

سچ دوسم از نگاتا پیشکووه الادب ناصری

14

بیکسر خواند سه مصالح دچار شد و بعده توکر بیکسر خواند ستم نمود و هنگ
آن کرد بار خدایا مسندت میکنم ترا بفرت توکر سرا در حزد جوار و آسن و عجاد و عدت و عقد و خطوط و امان و سمع و باز
داشتمن خودت از شرور کس ان که بیکسر برخلاف آن خواند جای دهی و از خشم و سوء عقاب خودت فریاد طواف
لیل و سدر جبرا شجه بخیر باشد بازداری بار خدایا دست قدرت تو فراز جمله دسته او خفت تو غریز ترا زهر عرقی
خورت تو پیر و مند ترا زهر قوی و سلطان تو اجل و منع از هر سلطانی است بتو درینها یهد و شمنان خود را مشتر
ایشان را دفع دینایم و جتو برا بیشان یا وری بیطلیم و از شرور ایشان معاد بیحیم و برا بخچه ایشان چینا کم نپا منجحه
درود بفرست بر محمد و آل محمد و سرا از ایشان جوار و پناه میدهم فرس و دین ابلی مالع اولا دو هر چه باش بستکی
دارد و هر نعمتی که از خدا می چمن است بنام خداوند بخشد بینه همان که جمله کرد که ایشان در خضرت شرط خاصع داشت
سینه از خوفش آنده و نهودس از سینه چمنا ک است و بنام آنخدا نیکه باشند نمود و فرمود که برای بیسمیم بردو
سلام باشد و کید کیا دین را بر خود شان بازکر و ایند و جمله را دشنخوش خسارت فرمود و بنام آنخدا نیکه ایشان
آفرینش را جای این جماش را پس اخده و بفرمیت آنخدا نیکه غریب شهر را حسان توان کرد و بقدرت او که بر جلد خلوستیصل
از شرکس که در اینجا ایشان است و از شر سلطان ایشان و سهوات ایشان و حول قوت و عذر و مر ایشان پا بیحیم
و پناه بیمه هم فرس خود و این خود و فرزان و متعلمان و جمیع نعمتی خدا برای که بهی است بشدت حواله
دشت قوت اسد و شدت بیش اسد و شدت جبروت اسد و بیش خدا و خانم خدا کی بر جن و انس و نیان خدیعا
که خانه ایشان آسان و زیب است که در سلنه و جای بجا می شوند و اکر بیوند بیکسر خواند که ایشان کرد و بایم خدا می
دریار ایشان بیعنی اسرهیل به شکافت و آهن را برای داوود نزدیم کرد و ایند و در روز قیامت نین در قبضه اقدار او و آنها
بین و در جمیع چیزه و بزرگ است از آنچه اور اشرکیت ایشان بسیار و زند و از شر همیشی ایشان در رای داشت
علم خدا می برآن احاطه دارد و از شر هر ذمی شرکی و از کزند حسد هر حسد برند و سعادت هر سعادت کشند و بیچ حول قلی
میست که سجد ای کل شان او عملی و خلیفه میست بار خدا یا بتو بسته عانت بیحیم و بتو بسته عانت میرصم و بتو توکل میکنم و تویی
پرورد کار عرش عظیم بار خدا یا درود بفرست بر محمد و آل محمد و سر امکونه دار و نجات بخش از هر کونه سعیت و میتی
که در این روز و در این شب و در تمامی شب شبان و روزان از آسانها و زین مازل میکرد و پد تو ببر کار خواند هستی
خدا یا هر احوال شنود کرد این بجهه حکم رانده و عافیت رسان و بجهه بخیر همها آور ده تا مر آنحالی و سیرت پیچ کرد که
بیکل بخچه را که تو و هیس امکنده محظوظ مدارم و تا بخچه راز و دآور ده بخچه براز و بیم ای میرصم از اخناع
احلام و از تعجب نمودن کشیطان بین در تعیشه و هنام و بنام خدا می تحسن بیحیم بزنده که هر کن نمیرد از زیان آنچه ستم
و کریز داشته باشم و هر کس را که در حق من نمی شد زیان و خیال سو بیا کرو هی داشت پیش از خود با جا حول ف لا تو ای آبانه
العلی لغظیم باز سیان چکنم و پناه میرصم سجد ای از زیان شما او شتر در زیر قدم شما با دینی خاید خودمان با دو خیر شما در پیش
موکی شما یعنی شما دیگران برآن چینی باشید بیخدا و بیکر بیرون آورند فرزندی از رحمم و پرورد کار رخت و طلاقی بخچه
در دنیا و آنحضرت اراده کرده ایم برای من سخن خواهی و حمات هر اکنایت کن تو ببر کار قادر و تو ای ای بار خدا و ندا
من بند و تو ایم و پس بند تو و پس کنیز تو و چیزه من بدست قدرت تو است حکم تو بمن رو ای و فضای تو بمن گذزان

حوال حضرت سید الساجدین علیہ السلام

٦٥

اعذنہم عن الطعام والشراب بستیحک وتقذیشک وعیادنک اللهم صلی علیہم حق
بتلغم الرضی تریدہم بعد الرضی میا انت اهله ما ارحم الساجدین اللهم صلی علی محمد وآل محمد
وصلی علی آبینا ادم وامیثا خواه وما ولد من النبیین والصدیقین والشهداء والصالحین
اللهم صلی علیہم حق بتلغم الرضی تریدہم بعد الرضی میا اهله ما ارحم الساجدین اللهم
صلی علی محمد وآل محمد وآهل بیته الطیین واصحابہ المسجیین وعلی ازواجہ المطہرات وعلی ذریته
محمد وعلی کل نبی بتشر بمحمد وعلی اخی ولد محمد وعلی کل امر نبوصا الحجه کلکن محمد وعلی
کل ملک هبیط الى محمد وعلی کل من فی صلواتک علیہ رضی لک ورضویتک مھم صلی الله
علیہ وآلہ اللهم صلی علیہم حق بتلغم الرضی تریدہم بعد الرضی میا انت اهله ما ارحم الساجدین
اللهم صلی علی محمد وآل محمد وفارکن علی محمد وآل محمد وآل محمد کافضل ما صلیت
وبارکت وترحمت علی ابوهیہ لانک حبیب محمد اللهم اعط محمد الوسیلة والفضل و
الفضیلہ والدرجۃ الرفیعۃ واعطیه حق رضی وفریده بعد الرضی اللهم صلی علی محمد
وآل محمد کا امر نبا ان نصلی علیہ اللهم صلی علی محمد وآل محمد کا بنیع لنا ان نصلی علیہ
اللهم صلی علی محمد وآل محمد بعد دمن صلی علیہ اللهم صلی علی محمد وآل محمد بعد دمن
من یصلی علیہ اللهم صلی علی محمد وآل محمد بعد کل حریف فی صلوة صلیت علیہ اللهم
صلی علی محمد وآل محمد بعد کل شعرہ ولفظہ ولحظہ ونفیہ وصفیہ وسکون وحرکتہ من قتل
علیہ ومن کریم یصلی علیہ ویعد د ساعاتہم ودقائقہم وسکونیہم وحرکاتیہم وحثایقیہم و
میقاتیہم وصفائیہم وایامہم وشهودہم وسینہم واسعارہم وابشارہم وبعد ذریته ذریما
عملوا او یعملون او بلغمہم او زاؤ از طنو او کان میہم او یکونیں الى يوم القيمة و
کا ضعافی ذلک اضعافاً مضا عففة الى يوم القيمة ما ارحم الساجدین اللهم صلی علی محمد وآل محمد
بعد دما خلقت وما انت خالقہ الى يوم القيمة صلوة ترضیه اللهم صلی علی محمد وآل محمد
بعید ما ذرا ک وبرکت اللهم لك الحمد و الشاء و الشکر و المی و الفضل و الطول و
الخیر و الحسن و الیقنة و العظمہ و الجبر و ق و الملک و المکون و القہر و السلطان
والغیر و السود و الامیان و الکرم و الجلال و الاکرام و اجمال و الحال و الخروج و التقدیم
والتجدد و التجدد و التہلیل و التکریر و القدیس و الترجمہ و المغفرہ و الکبریاء و الغطمه
و لک ما ذکر و طہر من الشاء الطیی و المدیح الفاخر و المول الحسین الجیل الذی
ترضی به عن مائلہ و ترجی به فائلہ و هو رضی لک یصلی حمدی بحمدی اول الحامدین و
ثانی بمناء اولین المثنیین علی رب العالمین منصلاً ذلک مذلک و تکلیلی سپهیلی اول المولیین
و تکلیلی سپهیلی اول المکریین و قولی الحسین الجیل يقول اول الفائمین الجملین المثنیین علیه
رب العالمین منصلاً اولی الدهر الى آخره وبعد ذریته ذریتموا بی و الارضیین والیمال

ربع وعشرون أركان شکوه الأدب ناصری

١٥٧

والليل والنهار وعدد يرجع ماء الجار وعدد قطر الأمطار وورق الأشجار وعدد
البعمون وعدد الشعري والمحضي والنوى والمدر وعدد ذرته ذلك كلها وعدد ذرة السماء
والأرضين وما فيهن وما بينهن وما تحيط بهن وما فوقهن إلى يوم القيمة من لدن
عرشات إلى صرار أرضية الشفلى وبعد حروفي لفاظ أهلهن وعد دار ما فهم وأن عليهم
وقد فاعلهم وساعلهم وساعلهم وأباهم وشهورهم وسينائهم وسكنهم وحركمائهم
أشعارهم وأشعارهم وأشعارهم وعد ذرته ما علوا أو يعلون أو يعلهم أو رأوا أو ظنوا أو
قطعوا أو كان شئهم أو يكون إلى يوم القيمة وعد ذرته ذلك وأضعاف ذلك وكا ضعاف
ذلك أضعافاً مضاعفة لا يعلمها ولا يعييها غير ذلك ياذ البلايين والأكرام وأهل ذلك سخنه
ومستوحجه متى ومن جمجمة خلفك يا مدح السماء والأرض لله ربنا أنت ربنا كأنقول
ولا معك الله فبشرك في ربوبتك ولا معك الله أعادك على خلقنا أنت ربنا كأنقول
فوق ما يقول الناسلون أسئلتك أن تصلي على محمد والحمد لله وأن تعطي محمد أفضل ما سألك
وأفضل ما سألك له وأفضل ما أنت مسؤول له إلى يوم القيمة أعيذ أهل بيتك محمد
صل الله عليه واله ودنه ونبيه ذريني وما لي ولدي وأهلي فرامي وأهل بيتي وكل ذي
رحم دخل بي في الإسلام أو بدأ حمل إلى يوم القيمة وحراتي وخاصتي ومن فلد بي غاء
او سدى إلى يداً او رد عني غيبة او قال في حير او اختلف عنده جداً او براً او سمعه وجراحي
لحوالي وأحوالى من المؤمنين والمؤمنات بالله وما سأله الثالثة العائمة الشاملة المكافلة
الظاهرة الفاضلة المباركة المغالية الرأكية السنية النبوة المبعدة الكريمة العظيمة
المخزونة المكونة التي لا يجاوزها زهون برق ولا فاجر وما في الكتاب وفانيه وخاصتيه وما
يبيه من سوره شريفه وآية تحكمه وشفاعه ورحمة وعوذ وبركه وبالنوره والإنجيل
والزبور والفرقان وصحف إبراهيم وموسى وبكل كتاب آثر الله وبكل رسول آله و
بكل حججه آقامها الله وبكل برهان أظهره الله وبكل بوعي ما رأه الله و بكل آلاء الله وعظمه أعيذ
واسعده من شر كل ذي شر ومن شرها الخاف وأخذ ر ومن شر ما رأى منه أكب و من شر فسقة العمر
والبعض و من شر فسقة الجن والآخر الشياطين والسلطانين وأطليس وجنوده وأشياعه أبناءه من
ما في النور والظلمة من شر ما دهم أو هم أو القوى من شر كل غم وهم وافهه و قدام ونازله و سقم و من
شر ما يحدث في الليل والنهار و ما يرى به الأقدار و من شر الفتن و الفخار والكمان والشمار و
الخشاد والذغار والأشد و من شر ما يخرج في الأرض فما يخرج منها و من شر ما ينزل من السماء
وما يخرج فيها و من شر كل ذي شر و من كل ذي شر أخذ بنا صدتها ان رأى على صراط مستقيم فكان
تولوا فقل حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم وأعوذ برب الدهم من
الهم و الغم و المحن و العجز والكسيل والجهن و البخل و من ضل الطريق و غلبته الرجال و من حل

احوال حضرت سیدنا جنیس علیہ السلام

14

هر کسی که تو خود را با آن نامیده میگفت سیکنم خواه در کتاب خودت نازل کرد پیشی با برگرسان ز مخلوق خود را خو
پیشی با در خزینه خوب تو مخزون باشد که در و د فرست بر محمد وآل محمد بگردان فرانزا بهارستان دلتن و در پیشنهادی
چشم من و شفای پیشی من و جلا حزن من فراموش باشد و هم و خصای دین من ایزند و دلمن با بنده بچکش نمده بود امی
نماینده هر دکان ای قائم و واقعه برگشتیها تماست نتوس میان رحمت تو که هر چیز را کجا بیش دارد دستعانت سیحوم پیش
اعانت فرمای و خیر دنیا و آخوند را برای من فراهم کردان و شر دنیا و آخوند را از من بگردان پر خدا یا تو پادشاهی با
آقده ار و هر چه را بخواهی همان میو د در و د فرست بر محمد وآل محمد فرمای سیحوم کش یعنی فرج بخش و معماهات مردگان
همانا تو سیحوم داد و ای کریم برای خجل خدا داشت مصالح سیحوم و تبرست کاری سیطبلیم و بحمد نبده تو و رسول تو
بحضرت تو روی سیا و رصم و صعوبتی و درستی سور را بر من آی سان کردان فیض از راه پنه خواهیم باش عطا کی خیر فرمای میزیر
از آنچه تبرسم و پر هیزیر هم شتر و زیان از من باز دار و از هر چه هر تسمه هیزیر هم رسم منصرف سان یعنی هر شر و کند ریا که من
خود بدان آمی با هشتم از من بگردان و پیچیزه ای نیست که بخدا کی و خدا کی ذر اد فی و بپرین و کسل و بپرین و
د بپریاری کنند است و مثل اند علی محمد وآل و دیگر در منبع المصباح مطور است که از حضرت صاحب لا غلبه
الصلوة و است دام ما ثور است که حضرت الی مزین العابدین سیدم اند علیه بعد از هر نماز این دعا را بخواند اللهم ان
استلک بائیلک الذی یہ تقویم الشیاء و الکارض و بائیلک الذی یہ تجمع المُنْفَرِقَ وَیہ تفریج المُجْتَمِعَ
و بائیلک الذی یفریق میه تین الحق و الباطل و بائیلک الذی یعلم پر کل انجار و عدّة الریمال و زدن الجبار در تک
نبغی المصباح و مصباح کغمی مطور است که پیش طوسی و علامه حلی رضی الله عنهم ایند عالی سید عالی اور تحقیق
ایجاد کرده اند و بد عالی حرق موسوم است و سبب این نام این است که از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرد

که فرمود از پر حکم امام محمد باقر شنیدم که فرمود در طار مدت پدر حضرت امام زین العابدین علیهم السلام
بعیاد است شیخی را نصادر بر قیم نمکاهه مردی بیامد و با پر حکم عرض کرد زود نباشد تا بید که آتشی در خانه شما بیعا دوست
پر حکم فرمود نسخه است آنقدر بر قفت و دیگر باره باز شد و عرض کرد خانه شما بتوخت فرمود سوکند با خدا کی نسخه است
این وقت آن مرد با جماعتی از میاران و خویشاوندان ما با گرد و زاری بیامدند و از سوختن خانه خبر گرفتند و سوکند خود را
که خانه تو بتوخت فَعَالْ كَلَذَا وَاللهِ مَا لَحَقَهُ دَارُيْقَ اِنِّي بِرِّيْ آُتُقُ مُسْكُورٌ ذَمَوْهُرٌ كَرْخِنِينْ بَيْتٌ سُوكَنَهٌ
خدای خانه من نسخه است و وثوق من هر پرور دکار خودم پیش از شما است و چون بنام رشکشف کردند معلوم شد ره خانه
اطراف سرای آنحضرت بتوخته و آنسرای محمد مقتضی سبب شناخته بود حضرت باوسلام الله علیه و پیش از نزول
پرسید که چه خیر سبب این مرغیت بود فرمود بسبب بیانی است که از علوم حضرت رسول خدا کی صنعتی علیه
بار سیده است و این علم نزد ما محبوب تر است از دنیا و آنچه در دنیا است از هالیج جواهر و از هر پیاه و صریح و سلاح
الملاک و آن سری است که حضرت چهل علیه السلام بحضرت رسول صنعتی الله علیه وآلہ آور دو رسول خدا کی بجهت
امیر المؤمنین و دفتر حضرت فاطمه السلام الله علیهم بیاموت و با بیان رسید و الدعاء الکامل
الذی مَنْ قَدَّسَهُ اَسَمَّهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَ كُلِّ لَيْلٍ اللَّهُ بِهِ الْفُلُكُ مَلَكُ كُلِّ الْحَمَطَوْنَهُ فِي نَفْسِهِ وَ اَهْلِهِ وَ
وَ لَدِيهِ وَ مَا لِهِ وَ حَشْيَهِ وَ اَمْلَهُنَا بِهِ مِنَ الْحَرَقِ وَ الْغَرَقِ وَ الشَّرَقِ وَ الْمَهْدَمِ وَ الْرَّدَمِ وَ الْمَحْقُوقِ الْمَدْفُونِ

ربع دوسم از کتاب شکوه الادب ناصری

۱۵۵

قائمه الله من شر الشيطان و من شر كل ذي شر و كان في امان الله و صاحبه و اخاه من
قراءان كان خلصا و اثنا و ثواب ما فيه يدعي و ان ما في يومه خل المحبته فاحفظه يا بني قل لاعله
لا يمكنه في فاني لا يسئل الجحود شيئا الا اعطاء الله تعالى و اين دعائي كامل است كه هرس در اول هر زور بخواه
خدای تعالی هزار فرشته بروی سکل کرد اندما اور او اهل و فرزندان و مال و شم و هرس اکه بشان او غایتی
دارد از سو ختن و غرقشدن و وزد و بافت از برش بارنج دیدن و سقف و دیوار بر سرفرا و افاده و بنیان فرقوت
وبهلاک آسمانی دچار شدن و این کردند خدای او را از شر شیطان و گزنه پادشاه وزیران هر صاحب شبان و
آنکه کرد امان و ضمان این دستان باشد و اکراین دعای شریعت را از روی اخلاص و تحقق بخواهد خداوند ثواب
غرضی با وعده فرماید و اکردن از ذر که خوانده بسیار درون بسته شود ای فرزندانه عار اخطکن و جزیا کسی که اعتماد
داشت بهشی سی سوزه همان این دعای بارگردانی که خوانده شود اجابت بیود و آندعا این است
اللهم رب اصحابي اشهد لك وكفى بك شهيدا و اشهد ملائكتك و حملة عرشك و
سكن سبع سمواتك و ارضيتك و انبنيا ملك و رسولك و ورثة انبنياء لك و رسولك و
الصالحين من عبادك و جميع خلفات فاشهد لي وكفى بك شهيدا اني اشهد اني انت الله
لا اله الا انت المعمود وحدك لا شريك لك و ان محمد اعبد لك و رسولك و انك معلم
معبد مثادون عرشك الى قرار ارضيك السابعة السفل باطل مضحك ماحلا وجهك
الكريم فانه اعز و اكرم و اجل و اعظم من ان يصف الواصفون كنه جلاله او فضل
القلوب الى كنه عظمته يامن فاق مدح المادحين فخر مذبحه و عداؤه صفات الواصفين ما في
حمد و جل عن مقابلة الناطعين تعظيم شانه صل على مجد و اجل مجد و افعى بما انت اهل
يا اهل القوى و اهل الغفران و سرمه این بخواه پسر زید و هر کویه لا اله الا الله وحده لا شريك له
سبحان الله و بحمده استغفار الله و آتوب اليه ما شاء الله ولا قوة الا بالله هو الاول و
الآخر و الظاهر و الباطن له الملك و له الحمد الحمد و يحيى و يحيى و يحيى لا يمكث بيده
الخير و هو على كل شئ قد يرضي زید و هر کویه سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله
الاکبر استغفار الله و آتوب اليه ما شاء الله لا حول ولا قوته الا بالله الحمد الکريم العلى العظمة
الرحيم الرحيم الملائكة القدس الحق المبين عذر دخل فيه و زنة عرشه و ملائكة سمواته و ارضيه و
حد ما جرى به فلمه و امساكه كلامه و مداد كل ما فيه و رضا نفسيه پسر کویه اللهم صل على
محمد و اهل بيته محمد ابا دعائين و صل على جده شيل و اسرافيل و حمله عرشك اجمعين
و املائكة المقربين اللهم صل عليهم جميعا حتى يتلهم الرضى و ترمد لهم بعدا رضى امثالهم
يا ارحم الراحمين اللهم صل على الکرام الكبارين و السفره الکرام البر و الحفظة لبني ادم
وصل على ملائكة الهواء و السموات السُّلُّ و ملائكة الارضين السُّفُل و ملائكة البَلْ و التَّمَارِ
و الارضين الاقطار و البحار و الامصار و الفتواف و القفار و صل على ملائكة الذين

احوال حضرت سید الساجدين ع

١٥١

لَا ينفع وَمِنْ عَيْنٍ لَا نَدْعُعُ وَمِنْ فَكِّرٍ لَا يَخْشَعُ وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَمِنْ نَبِيَّجَهْ لَا يَجْعَلُ وَمِنْ
تَحَابِهِ لَا يَرْدَعُ وَمِنْ اجْمَاعٍ عَلَىٰ فَكِّرٍ وَتَوْدِيدٍ عَلَىٰ خُسْرٍ أَوْ تَوَاهْدٍ عَلَىٰ خَبْثٍ وَمِنْ اسْتَعْادَتِهِ
مُحَمَّدٌ وَمَلَائِكَةُ الْفَرَّبُونَ وَالْأَمْبَاءِ: الْمَرْسَلُونَ وَالْأَكْمَةُ الظَّهَرُونَ وَالشَّهَادَةُ وَالصَّالِحُونَ
وَعِبَادُكَ الْمُتَقْوُنَ وَاسْتَلَكَ اللَّهُمَّ أَنْ تَصْلِي عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَالْمُجَاهِدِ وَأَنْ تَعْطِيَنِي مِنْ الْخَيْرِ سَا
سَلَاوًا وَأَنْ تُعْلِمَنِي مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذُ بِهِ وَاسْتَلَكَ اللَّهُمَّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَاجِلِهِ مَا
عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّيَّ مِنْ هَمَّ إِلَيْكَ الشَّاهِدِينَ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّيَّ مِنْ يَحْضُرُونَ
بِسْمِ اللَّهِ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْنِ النِّيَّتَيْنِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِسْمِ اللَّهِ عَلَىٰ
أَهْلِ وَعَوْنَى بِسْمِ اللَّهِ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ أَعْطَانِي رَبِّيَ بِسْمِ اللَّهِ عَلَىٰ أَحَبَّنِي وَلَدِي وَقَرَابَانِي بِسْمِ اللَّهِ
عَلَىٰ حَيْرَانِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَخْوَانِي وَمَنْ فَلَدَنِي دُعَاءً وَاتَّخَذَ عِنْدِي صَنْعَةً أَوْ أَسْلَدَ
إِلَيْيَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِسْمِ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَنِي رَبِّي وَبَرَزَقَنِي بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي
لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاوَاتِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ
وَالْمُحَمَّدِ وَصَلِّ عَلَيَّ مَا صَلَّيْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْ تَصْلِمُهُمْ بِهِ مِنَ الْخَيْرِ وَ

اَصْرِفْ عَنِّي جَمِيعَ مَا سَلَكَ عِبَادُكَ

الْمُؤْمِنُونَ أَنْ تَصْرِفْهُ عَنْهُمْ وَمِنْ

السُّوءِ وَالرَّدَائِيِّ وَ

زِدْنِي مِنْ

فَضْلِكَ

مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَوَلِيَّهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
الَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَامْلِأْ بَيْتَهِ الْطَّاهِرِ مِنَ
وَعَجَلِ الْلَّهُمَّ قَرِبْهُمْ وَأَرْجُو وَفَرِجْ عَنِّي وَعَنْ كُلِّ
مَهْمُومٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ

مُحَمَّدٍ وَالْمُجَاهِدِ وَأَرْزُقْهُمْ وَأَشْهُدُنِي أَنَّمَهْمُ وَاجْعَمْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْ مِنِّكَ عَلَيْهِمْ وَاقِيَّةً حَتَّى لا يَخْلُصَ لِيَهُمُ الْأَبْسِيلُ بَيْرِهِ وَعَلَىٰ مَعَهُمْ وَعَلَىٰ شَيْئِهِمْ
وَمُجْيِهِمْ وَعَلَىٰ أَوْلَائِهِمْ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَأَنِّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ فَدِرُوْبِيْمُ اللَّهِ وَبِأَيْدِيِّهِ
وَمِنَ اللَّهِ وَإِلَيْهِ وَلَا غَالِبٌ إِلَّا اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا مُوْهَّةٌ إِلَّا بِإِشْبَاعِهِ حَبْيَ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَ
أَنْوَضْتُ مَرْبِي إِلَى اللَّهِ وَأَنْجَيْتُهُ إِلَى اللَّهِ بِإِيمَانِهِ أَمَّا وَلُوْلُ وَأَكْمَارُهُ وَأَخْرُوْهُ وَأَغْزَرُهُ وَأَعْنَصُهُ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَاللَّهُمَّ مَنْ بِأَيْدِيهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَّا اللَّهُ الْحَقُّ الْقَيْوُمُ عَدَدَ الشَّرَائِيْدِ وَالنَّجُومِ وَالْمَلَائِكَةِ الْمُصْفُوْنِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ
لَا إِنْسَانٌ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

سیع دو هم از کتاب مشکوکه‌ای از بنابری

۱۵۹

در چهارم جلد از کتاب دو هم ناسخ التواریخ متعلق به جواں شهادت منوال حضرت صدیق طاہر مسلمان علیہما
تصنیف پدر هم مرحوم بہشت مکان سان ملک اعلیٰ است مقامه بعد از ذکر ایند عالیٰ سبارک مطوات که از
حضرت قائم معلم مسلوات است علیهین دعا بین سقیر ویست لایانکه بدن زیارت نیز است آللهم رب النور
العظمیم و رب الکریمی الرفیع و رب البیر المحبور و مولی القربات و الاجیل و رب الظلاء الحمد
و مولی الزیور و الصریفان العظیم و رب الملائکة المقربین و الائمه ایا و المرسلین آنت اللہ
فی الشہاده و لاله ممّن فی الارض لاله فیہمَا غایب لذ و آنت جبار ممّن فی الشہاده و جبار ممّن فی الارض
لاجبار فیہمَا غایب لذ و آنت خالق ممّن فی الشہاده و خالق ممّن فی الارض لاخالق فیہمَا غایب لذ و آنت
حکمر ممّن فی الشہاده و حکمک فیہمَا غایب لذ آللهم آنی است علیک بوجهکان الائمه و بنو
وجهکان الشریف الپیغمبر و ملکات القابیم یا تغییر را فی قوم است علیک بایانکان لذ خلیل سکونت ما شملت از ادویه
یا بحث ایضاً قبل حلیق و بایحنا بعده حلیق و بایحنا خانی دلخی و بایحنا یا بحثی مودع ایضاً باعثی لاله لذ ایضاً
یا قیوم است علیک آن تصلی علی اصحاب و ای خلیل و ای ذ فقیه میز حیث الحدیثیت ای من حیث لاحدیثیت فی ما و اسعاً
حللاً لایطیباً و آن نفریج عجیب کل عین و هم و آن نعمتی ما در جوہ و املاک ایک سکل شیعی قیدی و
بعد از شهادت بو صدایت خدا ای و رسالت محمد صطفی و کوه کرفتن پروردگار علی اعلیٰ و تماست با سوکی و احتمال
از جمله معاصی و علاجی و صلوا و بررسی خدا ای و هدایت حضرت رسالت پایی و بر جمله ملک سفرین فردیش کان حلقه
سموات و ارضین و سوکلین سیل و نهار و جبال و بخار و باری و فلوات و اقطار و فقار و تماست اینیا و مسلمین و
شندیه و صدیعین و اوصیا و مرضیهین و عرض سکر و پاس و حمد و شای خدا از منه و آیا هم و پنه شور و اخواص و سوت
بست بشهادت و درود و تکمید ایزد و دوه و دو صسلوات ناسعد و دیک که عرضه از منه و آیا هم و پنه شور و اخواص و سوت
مکان وزمان را کنیا میش اند کی از بسیار شنیدهان مدار دنیا نسنه مقالع حال حلذا فریکان ای بیشتر علی دنیا
سفلی زاده ای سخنی ای زمانی
عیلام اجمعین اکر جلد ای ای زمان کر دند و پنه اکننه آسانه ای زمانی ای زمانی ای زمانی ای زمانی ای زمانی
شوند تو اند ای زمانه
و بتر ای ای زمانه
پیا مید جم ای هدیت مخصوصی ای زمانه آی زمانه ای زمانه ای زمانه ای زمانه ای زمانه ای زمانه ای زمانه
ای هدیت خود را و هر ذی رحمی ای خود را که بشرق سلامی تشریف یافته باشد بکاهه رستاخیزه خلیل میشود و تماست خزانه و خیا
و خاصکان خود را و هر کس ای که برسن جهی و هشته و خط الغیبی ای زمان کرده و سخنی بیواب در باز میشند و باز
در زنیکوئی رفتہ و جلد ای زمانی و بکاهه رستاخیزه خود را و ذریه خود را و فرزندان و ایل و خویشاوندان و
او و بقران کریم و تماست کتب آسمانی و صحنه پیغمبران زیدانی و بکاهه رستاخیزه خود را بکاهه رستاخیزه خود
و برازی که نزد ای زمانی ای زمانی و بکاهه رستاخیزه خود را ای زمانی و بکاهه رستاخیزه خود را بکاهه رستاخیزه خود
منان و پناه و بیهوده ای زمان بزر شریود زیان هرچه پیغام و پیغمبردار هم و ای زمان بزر کتر است از

حوال حضرت سیدالشیعیین علیہ السلام

١

سبع و مازگلای سه کوہ ادب ناصری

۱۶۱

حَوَّا بَشِّيْ وَأَتَوْكَلَ بِهَا فِي الْجَمَادِ إِلَى أَخْرَى مِنْ غَرَّ إِنْ تُرْفَقِي فِيهَا فَاطْغُى أَوْ تَقْتَرْ مِعَا عَلَى فَاسْقَى أَوْ سَعَ عَلَى
مِنْ حَلَالٍ رِفْقَكَ وَأَفْضَلَ عَلَى مِنْ سَيِّرَ فَصَدِيلَاتِ نَعَمَّهُ مِنْكَ سَابِقَةَ وَعَطَاءَ عَيْرَ مَنْتُونَ ثُمَّ لَا شَعْلَى عَنْ
شَكِّ نَعِيشَ بِإِنْكَارِ مِنْهَا نَلْهِيْتَ هَجْجَهُ وَنَفْتَنَ هَوَافُ رَهْرَهُ وَلَا جَافِلَالِ عَلَى مِنْهَا يَقْصُرُ يَعْلَمُ كَذَهُ وَمَنْكَهُ
صَدَرِيْهُ أَعْطَيْتُ مِنْ ذَلِكَ يَا إِلَهِيْ غَنِيْ مِنْ شَرِّ دِخْلِكَ وَبَلَاغًا أَمَانُ بِهِ رِسْوَانِكَ وَأَعُوذُ بِكَ يَا إِلَهِيْ
مِنْ شَرِّ الدِّنِيَا وَشَرِّ مَا فِيهَا لَا يَجْعَلِ الدِّنِيَا عَلَى سُخْنَا وَلَا فَرَاقَهَا عَلَى تَخْزِنَا أَخْرَجِيْ مِنْ فِيْهَا مَرْضِيَا عَنْهُ
مَقْبُولًا إِنْهَا عَمَلِيْ دَارَ الْجَمَادِ وَمَسَاكِنَ الْأَخْيَارِ وَأَبْدِلْهُنِيْ بِالدِّنِيَا الْفَاسِيَّةِ نَعِيمَ الدِّنِيَا الْبَافِيَّةِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زُلْلَانِهَا وَشَطَوَاتِ شَيَاطِينِهَا وَسَلَاطِينِهَا وَنَكَالِهَا وَمَنْ بَغَ عَلَى فِيهَا
اللَّهُمَّ مَنْ كَادَنِي فَرَكِيدَهُ وَمَنْ أَرَادَنِي فَأَرِدَهُ وَفُلْعَنِي حَدَّهُ مَنْ نَصَبَ لِي حَدَّهُ وَأَطْفَعَهُ
نَارَ مَنْ شَبَّ لِي وَفُودَهُ وَأَكْفَنِي مَكْرَأَ الْكَرَهَ وَأَفْنَاعَهُ عَيْوَنَ الْكَفَرَ وَأَكْفَنِي هَمَّ مَنْ ادْخَلَ
عَلَيَّهُهُ وَأَدْفَعَهُ عَنِّي شَرَّ الْحَسَدِ وَأَعْصِمَنِي مِنْ ذَلِكَ بِالسَّكِينَهُ وَالْبَسْنَهُ دُرْعَكَ الْحَمِينَهُ
وَأَخْبَنِي فِي سِرْكَ الْوَاقِيِّ وَاصْلَحْ لِي حَالِي وَصَدِيقَ قَوْلِي بِفَعَالِي وَفَارِثَ لِي فِيْ آهْلِي وَمَالِي
يعْنِي باز خداوند از تو خواهیم ساخت و نکوئی زندگانی در بایست که زان روز کار عمر را چنانکه باز سبب بر تائید باختی
نویش نزدیکیم و بدان نیز رو دزندگانی دنیا کار آخرت آرهاسته و تو شه سری جاوید را بجهه پرداخته دارم یعنی بسیب آن
وقت و قوت کار عبادت بازم و باعمال صاحب روز پارام نمیخواهیم چهارده سرای آخرت من کرد و اما زان چندان غرف
نمیتوانیم ششول بباب سعیت بثوم که از فزوئی و خصب نفت بطنیان کریم و از فرمان سر باز تاهم یا احمد روزی کن
اندک فزند کان یحیم بسکنی و عسرت لذر دکه بسیاب ناسپاسی و بی بختی و شخاوت کرد و پرس از رزق حلال و دروزی روای
خدت مرابو سعت که از رواز فضل و دهش خود برسن تفضل فرمایی یعنی که از تو سبقت کرفته یعنی هیچکس از آن نفت
بناشد و عطا فی غیر ممنون باشد که هیچکس را حق نفت نهادن نبو و لکن نهانچهان که سرا از کثرت و بجهت دغور را میتوان
گردیدن بزیب و زینت آن از مکر نعمت تو شغول دار و زور بجهت قلت و حجهت وکلان در کار عبادت من خصوصی گنبد و پیش
بان از دیگر آنکه کرد و بینی چندان وفور داشته باشد که موجب فتو راید و مر از سپاس نفت جهور ساز و دنیه چندان که
باشد که از براحتی میباشد که ناچار و بگذریم و فرجت سیکیم و چار کرد اند و از مراسم عبادت و اطاعت بازدارد
رمعطا خرما مر ابیب نعمت سایه خود بی نیازی از اشر از سلطی خودت را و چندان قوان بیم کنیل رضا و رضوان نکارهای
دریا بهم و پناه ببرم تو ای خدا می سان ز شهر جهان وزیان آنچه در جهان است دنیا را برس نشکنندان مکردان اباکار عباد
و سعیت آنچه که بیاست بپردازه و مفارقت دنیا را مخزوں شمارم نیخی نخند برس کوار او دلار ادار که در جایی پیشان خشم
بسن بازده و حزن باشم و مر از فتن جهان پرون بر در حال استیک از زن خوشند باشی و اعمالیکه در دنیا نموده ام
پدری قارشوی و در سرای جاویدان در ساکن خیار جایی سپار و از حطایم کوچیده فر جام سری خانی بنیعیم سری جاوید
پادهش کن ای خندانی بتوپا هنده ام از لغزش های رنجهان و شیاطین و سلاطین این راضیه ویران و عذاب و نکال آن هر کس
در رنجهان یعنی وعد وان با سر کل ای خندانی من هر کسی من بگیر و بگیرت رو و توباوی بگیر بش و دستخوش گیرد بار و هر چن
من بزیب و آنکه رو و توبه بآنکه او بیش و کند کرد و ان تیری ایکس که از برس تندي و تیری خود را بپایی کرده و خاشوش

حوال حضرت سید الساحدین علیہ السلام

۱۶۲

آتش کشیر اکبرای ایگزیش فتنه و فاد برای من برافروخته در از مکاران کنایت نمای و یعنی کافراز از کوچک بدار و هر کس اندیشه زیان من کند و بخواهد بر من کند که فزو آورده اور اکنایت کن و شر خود را از من بر تابه بر ایش ساخت و فکار از دی مخدوخت دار و در غنی کا به از نه خودت را بر تن من ببارای و مرابت نکاه از نه خودت پوشش حال برادرین نیکوئی و معال برادر ایشان فعال من بصداد فت امران و در این دال من بر کت عطا فرمای در تسبیح کفمی در ذکر اعمال شیرزادی کجوا سلام و روز عرضه موشته است که ایند عالمی مبارک راشیخ طوسی علیہ الرحمه در تسبیح خود از حضرت امام زین العابدین سلام اللهم علیہ سطور فرموده است و ایند عالمی شریف است که در صحفه سارکه بر قوم است آللهم انت الله رب العالمین و آنت الله الرحمن الرحيم و آنت الله الداعی

الذائب في غير وصي و لانصب ولا ليشغل دجلك عن عذابك ولا عذابك عن دجلك

حَفِيتْ مِنْ غَيْرِ مَوْتٍ وَظَهَرْتَ نَلَائِيْ فَوْمَكَ وَقَدْسَكَ فِي عُلُوكَ وَتَرَدَّيْتَ بِالْكِبْرِيَاءِ فِي
الْأَرْضِ لَا فِي السَّمَاءِ وَقَوَيْتَ فِي سُلْطَانِكَ رَدْنَوْتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فِي أَرْقَاعِكَ وَخَلَقْتَ الْخَلَقَ
بِعَذَرَتِكَ وَقَدْرَتَ الْأَمْوَارَ بِعِلْمِكَ وَتَهَمَّتَ الْأَرْضَاقَ بَعْدَكَ وَقَدَّرَتِكَ كُلِّ شَيْءٍ عَلَيْكَ وَ
حَارَتِ الْأَبْصَارُ دُونَكَ وَقَضَرَ دُونَكَ طَرْفَ كُلِّ طَارِيفٍ وَكَلَّ الْأَلْئُونُ عَنْ صَفَاقِكَ وَغَشَّى
بَدْ وَكُلِّ فَاطِرِنُورِكَ وَمَلَائِكَتَ بِعِظَمِكَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ وَابْنَادَتِ الْخَلْقَ عَلَى غَيْرِ مِثَالٍ نَظَرَتَ
إِلَيْهِ مِنْ أَحَدٍ سَبَقَكَ إِلَى صَنْعَةِ شَيْءٍ مِنْهُ وَكَفَ تَشَارَكَ فِي خَلْفِكَ وَلَمْ تَشَعَّنْ يَاحِدٍ فِي شَيْءٍ مِنْ
أَمْرِكَ وَلَطَفَتَ فِي عَظَمَاتِكَ وَأَنْفَادَ لِعَظَمَاتِكَ كُلِّ شَيْءٍ وَذَلِكَ لِغَرَبَكَ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي
وَمَا عَسَى إِذْ يَتَلَعَّ فِي هَذَا حَلْيَلَ مَنَّا فَلَمْ يَعْلَمْ وَقَصَرَ رَانِي وَأَنْتَ يَارَبِ الْخَالِقِ أَنَا الْخَلْقُ
وَأَنْتَ أَنَا لِكَ وَأَنَا الْمَلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ
الْمُعْطِيُّ وَأَنَا الشَّافِلُ وَأَنْتَ الْغَافُورُ وَأَنَا الْجَنَاطِيُّ وَأَنْتَ الْجَنِيُّ الْذِي لَا يَمُوتُ وَلَا يَخْلُقُ
أَمْوَاتٍ يَامِنَ خَلْقَ الْخَلْقِ وَدَبَّرَ الْأَمْوَارَ فَلَمْ يَقَالِ شَيْئًا بِشَيْءٍ مِنْ خَلْفِهِ وَلَمْ يَسْتَعِنْ عَلَى خَلْفِهِ
بِغَيْرِهِ ثُمَّ أَمْضَى الْأَمْوَادَ عَلَى قَضَائِهِ وَاجْلَهَا إِلَى أَجَلٍ قَضَى فِيهَا بَعْدَهُ وَعَدَلَ فِيهَا بِفَضْلِهِ
وَفَضَّلَ فِيهَا بِحِكْمَتِهِ وَحَكَمَ فِيهَا بِحِكْمَتِهِ ثُمَّ جَعَلَ شَيْئَاهَا إِلَى مَسِيَّهِ وَسَقَرَهَا
إِلَى مَجْمَعِهِ وَمَوَاقِيَّهَا إِلَى قَضَائِهِ لَا يُبَدِّلُ لِكَلِمَائِهِ وَلَا مَعْقِبَ لِحِكْمَتِهِ وَلَا
سُنْتَ رَاحَ عَنْ أَمْرِهِ وَلَا يَمْحِصُ عَنْ قَدْرِهِ وَلَا خُلُفَ لِوَعْدِهِ وَلَا مُخْلَفَ عَنْ دَعْوَيْهِ وَلَا يَغْرِي سَيِّئَاتِ
هُنَّكَهُ وَلَا يَمْتَسِعُ مِنْهُ أَحَدٌ أَرَادَهُ وَلَا يَعْظُمُ عَلَيْهِ شَيْءٌ فَعَلَهُ وَلَا يَكْرَهُ عَلَيْهِ شَيْءٌ صَنَعَهُ وَلَا
يَزِيدُ فِي سُلْطَانِهِ طَاهِرٌ مُطْبِعٌ وَلَا يَنْقُصُهُ مَعْصِيَةٌ عَاصٌ وَلَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدَبِّهِ وَلَا يَنْهَا
فِي حِكْمَتِهِ أَحَدًا الْذِي مَلَكَ الْمُلُوكَ بَقْدَرَتِهِ وَأَسْتَعْدَدَ الْأَنْبَابَ بِعِزَّتِهِ وَسَادَ الْعَظَمَاءَ
بِجُودِهِ وَعَلَى الشَّادَةِ بِجَذِّهِ وَانْهَدَتِ الْمَلُوكُ لِهِبَّتِهِ وَعَلَى أَمْلَ الْشُّلُطَانِ بِسُلْطَانِهِ وَ
رَبُّوْبَيَّتِهِ وَبَادَ الْجَمَابَرَةَ بِقَهْرِهِ وَأَذَلَ الْعَظَمَاءَ بِعِزَّهِ وَأَسْسَ الْأَمْوَارَ بَقْدَرَتِهِ وَسَبَّهَ
الْعَالَمَ بِسُودَرَهِ وَنَجَدَ بَقْرَبَهِ وَقَحْرَ عَزِيزَهِ وَعَزَّ بَحْرَهُ دُنْهَهِ وَوَسَعَ كُلَّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِهِ لِمَا كَادَ نَعْوَ

ربع و مازكرا شکوه الادب ناصري

س ع

قل يا أبا إسحاق و ممنك أطلب قد لا ينفع يا غالية المستضعفين و ما صرخ في المستضعفين
 و معتمد المضطهدرين و منجي المؤمنين و مثيب الصابرين و عصمة الشاهرين و حزد العارفين
 و آماناً أنجافين و ظهر اللاحفين و جار السجعين و طلب الغادرين و مدركت المهاجرين و
 أرحم الراحفين و خيراً الناصرين و خيراً الفاضلين و خيراً الفارقين و أحكم الخاكفين و
 أسرع الخاسفين و لا ينسع من بطشه و لا ينتصر من عقوبيه و لا يختال لكيده و لا يذوق
 علمه و لا يذوق ملنه و لا يغدو عزمه و لا يحيص عن فديه و لا يذوق استكماره و لا يبلغ
 جبرونه و لا يصغر عظمته و لا يضمحل فخره و لا يتضعضع ذكره و لا تزام قوته المحمى له بغيره
 المحافظ أفعال خلفه لا ضد له ولا ضد له ولا صاحبة له ولا سببي له ولا فرقين له ولا
 كفوله ولا شيء له ولا يطير له ولا يبدل لكلماته و لا يبلغ مبالغه ولا يقدر دشنه قد ومه ولا
 يذر لشمع آخره ولا ينزل شع منزله ولا يذوق شع آخره ولا يحول دونه شع بني التمود
 فاتفهنهن وما فيهن بعضيه و دبر أمره فيهن بمحكمته مكاناً كاماً هو أهله لا يأبهه قبله
 ولا يآخر قيمه بعده و كان كاماً يبغى له برأي ولا يرى و هو بالنظر الأعلى يعلم التبر والعلانية
 ولا تخفي عليه خافية و ليس ليه شيء يكشفه البطة الكبيرة ولا تخفي منه الفضور
 ولا تخفي منه السotor ولا تخفي منه الجحد و دلالة واربي منه الجحور وهو على كل شيء
 قد يرى و هو بكل شيء عالم يعلم بهماهم الآنسون ما يخفي الصدود و ساوتها و نيات القلوب
 و نطق الألسن و رجع الشفاء و بطل الأهدى و فصل الأقدام و خاتمة الآعين والسترو
 الخفي والنحوى و ما تحت الشهى و لا يشغله شئ عن شئ ولا يغير طبع شئ ولا ينسى شيئاً شئ
 أسلوك يامن عظمه صنعته و حسن صنعته و كرم عفوته و كرمه نعمته و لا يمحى حسانه
 و جميل بذاته ان يحصل على محبته و اهتمامه و ان تقضي حوايجه التي اقضيتها بها اليك و قدمت بها
 بين يديك و انزلتها باليك و شكرتها اليك مع ما كان من تصربي فيما امرتني به و تعصبي
 فيما نهيتني عنه فانورني في كل ظلمة و يا شئ في كل وحشة و يا شئ في كل شديدة و يا
 و كل حامي في كل كربلة و يا ولحي في كل فسدة و يا دليل في الظلام أنت دليلي اذا انقطعت
 دلالتك لا لاء فان دلالتك لا يقطع لا يصل من هدلت ولا يصل من واليتك اهنت
 على فاسدك و رزقك فو قبرت و وعدتني فاخنت و أغطيتني فاجزك بـلا سخما في
 لذتك بعيميل ميفي ولكن ايندآء منك بـكر ملك وجودك فانفقت الغيمك في معاصيك
 و تقوتك بـرزقك على سخطك و افتقـد عمرك فيما لا تحيط فلم يمنعك جـراـيـ علىـكـ و
 و كـوـبـيـ ماـنـهـيـتـيـ عـنـهـ وـدـخـولـيـ فـيـأـحـرـتـ عـلـىـ اـنـ عـدـتـ عـلـىـ بـفـضـلـكـ وـلـمـ يـمـعـنـيـ عـوـدـكـ
 عـلـىـ بـفـضـلـكـ اـنـ عـدـتـ بـمـعـاصـيـكـ فـاتـتـ الـعـاقـفـ بـالـفـضـلـ وـفـاتـتـ الـعـاقـفـ بـفـضـلـكـ فـاعـصـيـوـكـ اـنـ
 يـاسـيـدـيـ خـيـرـ الـمـوـالـيـ لـعـيـدـهـ وـفـاتـشـ الـعـيـدـ اـدـعـوكـ فـجـيـبـيـ وـاسـتـلـكـ فـنـعـطـيـنـيـ وـاسـتـكـتـ

حوال حضرت سید الساجدین علیہ السلام

م ۱۶۱

عَنْكَ فَتَبَرَّدَ ثُمُّ وَاسْتَرْيَدَكَ فَتَرْمِدُنِي فَبَلَى الْجَبَرُ أَنَا لَكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَأَنَا لَكَ
الَّذِي لَمْ أَزَلْ أَشْتَرُ وَتَغْفِرُ لِي وَلَمْ أَزَلْ أَهْبَطُ السَّلَادَةَ وَتَعْاْمِلُنِي وَلَمْ أَزَلْ أَتَعَرَّضُ
لِلسَّلَادَةَ وَتَعْاْمِلُنِي وَلَمْ أَزَلْ أَتَعَرَّضُ لِلْقَلْمَكَ وَتَسْجِينِي وَلَمْ أَزَلْ أَصْبِعُ فِي الظَّلَيلِ وَالنَّهَا
فِي تَقْلِبِي فَتَحْفَظُنِي فِي رَفْقِ خَلِيلِي وَأَفْلَكَ عَثَرَتِي وَسَرَّقَ عَوْرَتِي وَلَمْ تَفْتَحْنِي لِسَرِيرِي
وَلَمْ شَكِّنِي بِرَأْسِي عَنْدَ اخْوَانِي بَلْ سَرَّقَ عَلَى الْفَيَابِعِ الْعِظَامَ وَالْفَضَائِحِ الْكَلَادَ وَأَظْهَرَتِي
حَسْنَاتِي الْقَلِيلَةَ الْفَيَابِعَ مَنْأَشِيكَ وَفَضَّلَ أَرْاحَانَا وَأَفْعَامَا وَاصْطَبَنَا عَنْمَ أَمْرِنِي فَلَمْ
أَنْمِرْ وَرَجَرْتِي فَلَمْ أَنْزِحُ وَلَمْ أَشْكُرْ نَعِيشَكَ وَلَمْ أَقْبَلْ نَصِيَّحَكَ وَلَمْ أَرْدِحَكَ وَلَمْ أَرْكَنْ
مَعَاصِيكَ بَلْ عَصَيَّكَ يَمْبَيِّي وَلَوْشَتَ أَعْيَانِي فَلَمْ تَفْعَلْ ذَلِكَ بَيْ وَعَصَيَّكَ بِيَمْبَيِّي وَلَوْشَتَ
أَحْمَمَنِي فَلَمْ تَفْعَلْ ذَلِكَ بَيِّ وَعَصَيَّكَ بِيَمْبَيِّي وَلَوْشَتَ لَكَهْتَنِي فَلَمْ تَفْعَلْ ذَلِكَ بَيِّ وَعَصَيَّكَ
بَيِّرْجِي وَلَوْشَتَ عَقْبَتِي فَلَمْ تَفْعَلْ ذَلِكَ بَيِّ وَعَصَيَّكَ بِيَمْبَيِّجِي جَوَارِجِي وَلَمْ رَأَكْ هَذَا جَرَاؤِلَه
يَمْبَيِّ فَعَفَوْكَ عَفْوَكَ فَهَا أَنَا دَاعِبُكَ الْمُفْرِيدِي الْخَاضِعُ لَكَ بِدِلْيِي الْمُسْتَكِينُ لَكَ بِجَهْرِجِي
مُفْرِتُكَ بِجَهْنَاهِي مُنْفَرِعُ الْيَنْكَ زَاجَ لَكَ فِي وَقْفِي نَاهِي الْيَنْكَ مِنْ ذُنُوبِي وَمِنْ أَفْرَافِي وَمُنْفِرِي
لَكَ مِنْ ظَلَمِي لِنَفْسِي رَاغِبُ الْيَنْكَ فِي فَكَانِكَ رَقْبَتِي مِنْ النَّارِ مُبْتَهِلُ الْيَنْكَ فِي الْعَفْوِ عَنِ الْمَعَاصِي طَالِي
رَيْلَكَ أَنْ تَسْجِي لِحَوَاجِي وَنَعْطِيَيْ فَوْقَ رَعْبِيَيْ وَأَنْ تَنْمَعَ نَدَائِيَيْ وَتَسْجِيَتْ دُعَائِيَيْ وَتَرْحَمَ
تَضَرِّعِي وَسَكُوايِي وَكَذَلِكَ الْبَدُولُ الْخَاطِئُ تَخْضُعُ لِسَيِّدِهِ وَتَجْسُعَ لِلْوَلَاءِ بِالذِّلِّ يَا أَكْرَمَ
مَنْ أَقْرَرَكَهُ بِالذُّوبِ وَأَكْرَمَ مَنْ خُضَعَ لَهُ وَخُشِعَ مَا أَنْتَ صَانِعُهُ مُفْرِتُكَ بِدِلْيِهِ خَاشِعُ لَكَ
بِدِلْيِهِ فَإِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي فَذَلِكَ بِدِلْيِي وَبَذِنِكَ أَنْ تَقْبِلَ عَلَى بَوْجَهِكَ وَتَنْشُرَ عَلَى رَحْمَنِكَ وَتَنْزِلَ
شَيْئًا عَلَى مِنْ بَرْكَاتِكَ وَتَرْفَعَ لِي الْيَنْكَ صَنْوَعَا وَتَعْفِرِي ذَنْبَاً أَوْ تَخَاوَرِي ذَنْبِي عَنْ خَطِيئَةِ فَهَا أَنَا دَاعِبُكَ
سَبْحَرِي بِكَرَمِكَ وَجَهْمِكَ وَعِزْجَلَكَ مُتَوَجِّهُ لِيَنْكَ وَمُتَوَسِّلُ لِيَنْكَ وَمُسْقِرُ بِيَنْكَ بِنَيْتِكَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ احْبَتِ خَلْقِكَ الْيَنْكَ وَأَكْرَمَهُمْ لَدِنِكَ وَأَوْلَادُهُمْ بِكَ وَأَطْوَعُهُمْ لَكَ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مَدْلِلَ كُلِّ جَبَارٍ وَيَا مُعْزِزَ كُلِّ ذَلِيلٍ فَذَلِيلٌ فَذَلِيلٌ
وَأَغْنِطَهُمْ مِنْكَ مَنْزِلَهُ وَعِنْدَكَ مَكَانًا وَبِعِرَانِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْمُهَداً الْمَهْدَى تِينَ
الَّذِينَ أَفْرَضْتَ طَاعَنَهُمْ وَأَمْرَنَ بِمَوْدَعَهُمْ وَجَعَلْنَهُمْ وَلَاهَا الْأَمْرَ بَعْدَ فَنِيَتِكَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مَدْلِلَ كُلِّ جَبَارٍ وَيَا مُعْزِزَ كُلِّ ذَلِيلٍ فَذَلِيلٌ فَذَلِيلٌ
بِجَهْنَهُودِي فَهَبْتَ لِي فَنْسِي الْسَّاعَةَ الْسَّاعَةَ بِرَحْمَنِكَ اللَّهُمَّ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِنَحْنِكَ وَلَا
مَلِئَةَ إِلَّا بِكَ وَلَا غَنَّاءَ إِلَّا مِنْ رَحْمَنِكَ بَخِلُّ مَنْ بُعَكِ بِغَيْرِي وَلَا أَجِدُ مَنْ بِرَحْمَنِي غَيْرَكَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا عَلَى الْبَلَاءِ وَلَا طَاقَةَ إِلَّا عَلَى الْجَهْدِ إِسْلَامَ الَّذِينَ أَخْرَجْتَهُمْ لِسَرِيرَتِكَ وَأَطْلَعْتَهُمْ عَلَى خَبَيِّكَ وَ
أَوْسَلَ لِيَنْكَ يَا أَكْمَهَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ الَّذِينَ أَخْرَجْتَهُمْ لِسَرِيرَتِكَ وَأَطْلَعْتَهُمْ عَلَى خَبَيِّكَ وَ
أَخْرَجْتَهُمْ مَعْلِمَكَ وَطَهَرْتَهُمْ وَأَخْلَصْتَهُمْ وَأَصْطَفَيْتَهُمْ وَأَصْفَيْتَهُمْ وَحَمَلْتَهُمْ هَذَا مَهْدِيَّ
وَأَفْنَتَهُمْ عَلَى وَحْيِكَ وَعَفَّتَهُمْ عَنْ مَعَاصِيكَ وَرَضَيْتَهُمْ لِخَلْقِكَ وَخَصَّصَتَهُمْ بِعِلْمِكَ

وَاجْتَبَيْهِمْ وَجَوَّاهُمْ وَجَعَلَهُمْ بُجُورًا عَلَى حَلْقَتَكَ وَأَمْرَتَ بِطَاعَتِهِمْ وَلَمْ يَرْجِعْ
لَا حَدِيدٌ فِي مَعْصِيمِهِمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتِهِمْ عَلَى مَنْ بَرَأْتَ وَأَنْوَسْتَ إِلَيْكَ فِي مَوْقِفِهِ
الْيَوْمَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ خَيَارِ قَدْرِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ
صُرَاخِي وَأَغْرِيَنِي بِمَا تَبَرَّجَتِي وَتَفَرَّعَتِي وَارْحَمْ طَرْجِي وَحَلِيلِي بِفِنَاءِكَ وَارْحَمْ
مَسِيرِي إِلَيْكَ يَا أَكَرَمَ مَنْ سُقِلَ يَا أَطْبَعَهَا يُرْجِي لِكُلِّ عَظِيمٍ أَغْفِرْ لِي دَنَبِيَ
الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبُ الْعَظِيمَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَكَلِّ رَفِيقِي
مِنَ النَّادِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ لَا تَقْطَعْ وَجْهِي يَا مَثَانَ مِنْ عَلَقَ مَا تَرَحَّمَهُ بِأَرْزَقَ الْمَرْجَعِينَ
يَا مَنْ لَا يَجِدُ سَاقِلَهُ لَا تَرْدَنِي يَا عَفْوًا عَفْ عَنِي يَا تَوَابَ شَتْ عَلَى وَأَقْبَلَ تَوْبَيِي يَا
مَوْلَايَ حَاجَحِي إِنِّي أَعْطَيْتُهَا مَا مَنَعْتَنِي وَإِنِّي مَنْعَيْتُهَا لَوْ تَسْقِعَنِي مَا أَعْطَيْتَنِي فَكَلِّ
رَفِيقِي مِنَ النَّادِي اللَّهُمَّ بَلِغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَنِي بَحِيجَةَ وَسَلِّمْ مَا وَبَهُمُ الْيَوْمَ
فَأَنْتَقِنِي يَا مَنْ أَمْرَ بِالْعَفْوِ مِنْ يَجْزِي عَلَى الْعَفْوِ يَا مَنْ يَعْفُوْ يَا مَنْ رَضَى الْعَفْوَ يَا مَنْ
يُئْبِي عَلَى الْعَفْوِ يُؤْمِنْ مُلِلِ الْعَفْوِ الْعَفْوِ عِشْرِينَ مَرَّةً أَسْمَلَكَ الْيَوْمَ الْعَفْوَ وَاسْتَلَكَ
مِنْ كُلِّ حَيْرٍ حَاطَ بِهِ عِلْمُكَ هَذَا مَكَانُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ هَذَا مَكَانُ الْمُضْطَرِ إِلَيْهِ رَحْمَتِكَ
هَذَا مَكَانُ الْمُسْتَحِيرِ بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوِكَ هَذَا مَكَانُ الْعَادِيْدِ يَا مِنْكَ أَعُوذُ بِرِضاكَ
مِنْ مَخْطِلِكَ وَمِنْ بُخَانَةِ نَقْيَنِكَ يَا أَمْلَى يَا دِجَانِي يَا خَبِيرَ مُسْتَغْاثَ يَا أَجَوَدِ الْمُعْطِينِ يَا مَنْ
سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ عَصَبَهُ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَنَفِقَيِ وَمُعْتمَدِي وَرَجَانِي وَ
يَا دُخْرِي وَيَا ظَهْرِي وَعُدْنِي وَغَایَةَ أَمْلَى وَرَغْبَيِ يَا غِيلَانِي يَا دَارِيَيِ ما
أَنْتَ صَانِعُ بَيْنِ فِي هَذَا الْيَوْمِ الْذِي فَرِعَتْ فِيهِ إِلَيْكَ الْأَصْوَاتُ أَسْتَلَكَ أَنْ
تُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْلِبَنِي فِيهِ مُفْلِحًا مُبْجِحًا بِأَفْضَلِ مَا اَنْفَلَكَ
بِهِ مِنْ رَضِيَتْ عَنْهُ وَأَسْبَجَتْ دُعَاءَهُ وَفَبِلَكَهُ وَأَجْزَلَكَ حَيَاةً وَعَفَرَتْ
ذُنُوبَهُ وَأَكَرَمَهُ وَلَوْلَيْتَذَلَّ سِواهُ وَسَرَفَ مَقَامَهُ وَبَا هُبَّ بِهِ مِنْ هُوَ
حَيْرَ مِنْهُ وَفَلَسَهُ بِكُلِّ حَوَّاجِهِ وَأَحِيَّنَهُ بَعْدَ الْمَمَاتِ حَيَاةً لَمِيزَهُ وَ
خَتَّمَ لَهُ بِالْمَغْرِبِ وَأَلْمَحَتْهُ لِكَنْ تَوْلَاهُ اللَّهُمَّ أَنْ لِكُلِّ فَلِدِ حَلَابَةَ وَ
لِكُلِّ دَافِلِ حَكَارَةَ وَلِكُلِّ سَاقِلِكَ عَطِيَّةَ وَلِكُلِّ رَاجِ لَكَ تَوَابَا وَلِكُلِّ مُلْقِسِ.
مَا عِنْدَكَ جَزَاءَ وَلِكُلِّ رَاغِبِ إِلَيْكَ هِبَةَ وَلِكُلِّ مِنْ فَرَعَ إِلَيْكَ رَحْمَةَ وَلِكُلِّ مِنْ
وَرِغَبِ إِلَيْكَ زُلْفَى وَلِكُلِّ مُسْتَرِعِ إِلَيْكَ لِجَاهَهُ وَلِكُلِّ مُسْتَكِنِ إِلَيْكَ رَاهَةَ وَ
لِكُلِّ نَازِلِ بَكَ حِفْظَا وَلِكُلِّ سُوَيْلِ عَفْوَا وَفَدْ وَفَدَتْ إِلَيْكَ وَوَقَنْتْ
مِنْ يَدِكَ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ الْذِي شَرَفَهُ وَجَاءَ لِيَا عِنْدَكَ وَرَغْبَهُ إِلَيْكَ فَلَا
تَجْعَلْنِي إِلَيْكَ أَجْبَ وَفَدِكَ وَأَكْرِمَنِي بِالْجَنَّةِ وَمِنْ عَلَقَ مَا لَمْ يَغْرِبْ وَجَنِيلِي

نَفَرْ
بِهِنْ
بِهِنْ

احوال حضرت سید الساجدین علیہ السلام

٦٤١

بِالْعَافِيَةِ وَأَجِرُنِي مِنَ النَّارِ وَأَرْسِعْ عَلَيَّ فِي رُزْقِ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ وَأَدْرِأْ عَنِي
شَرَّ فَكَهْ أَلْعَبِ وَالْعَجَمِ وَشَرَّ شَيْا طَيْنِ الْأَرْضِ وَالْجَنِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَرْدِنِ خَاتَمًا وَسَلِّمْنِي مَا يَعْنِي وَبَيْنَ لِقَائِنَ حَقِّ تُبَلِّغَنِ الدَّرَجَةَ
الَّتِي فِيهَا مَرَاقِفَةُ أَوْلَيْكَ وَاسْقِيَنِي مِنْ حَوْضِهِمْ مَشَرِّبًا وَرَوِيًّا لِأَطْمَاءَ بَعْدَهُ
أَبَدًا وَأَخْشُونِي فِي زُمْرَهِمْ وَتَوَقَّنِي فِي حِزْبِهِمْ وَعَرِفْنِي وَجُوْهَرَهُمْ فِي
رِضْنَوْانِكَ وَأَجْتَهَذَةَ كَمِيْ رَضِيَتْ بِهِمْ هَذَا إِمَامًا فِي كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكُونُ مِنْهُ
شَيْءٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا أَحْذَرَ وَلَا تَكْلِنِي إِلَى الْأَحَدِ
سَوْالَكَ وَبَارِكْ لِي فِيمَا دَرَّ قَبَنِي وَلَا تَسْبِيلِي بِغَيْرِي وَلَا تَكْلِنِي إِلَى الْأَحَدِ
مِنْ خَلْقَكَ وَلَا إِلَى وَائِي فَيَعْجِزْنِي وَلَا إِلَى الدُّنْيَا فَتَلْفَظْنِي وَلَا إِلَى قَرْبَدِكَ لَا
يَعْيِدْ نَفَرَدَ بِالصُّنْعِ لِي يَامُولَايَ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ اِنْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ
فِي هَذَا الْبَوْمِ نَطَوْلَ عَلَى سَيِّدِي بِالرَّحْمَةِ وَالْعَفْرَوِ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ
الْأَمْرِكَهْ الشَّوْفَهْ وَرَبَّ كُلِّ حَرَمَ وَمَشْعَرِ عَنْتَ مَدْرَهْ وَشَرْفَهْ
وَبِالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَبِالْخَيْلِ وَالْحَرَامِ وَالْمُرْسَكِينِ وَالْمَقَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْجِي لِكُلِّ حَاجَهُ مِنْ أَنْجِي صَلَاحُ دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَخْرَيِي وَ
اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَمَنْ وَلَدَنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَارْحَمْهُمَا
كَارَبَتَنِي هَذِهِ وَأَجْزَهُمَا عَنِّي خَيْرَ الْجَزَاءِ
وَعَرَفَهُمَا بِذِعَانِي لَهُمَا مَا تَفَرَّزَ
أَعْبَثَهُمَا فَإِنَّهُمَا قَدْ بَقَانِي
إِلَى الْعَامَةِ وَ
خَلَقْنِي
بَعْدَهُمَا

فَتَسْقِعَنِي فِي نَقْبَى وَفِيهِمَا وَفِي جَمِيعِ أَسْلَافِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي هَذَا الْيَوْمِ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصُرُوحَ عَنْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْهُمْ أَمَّةً
يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَيَهْبِطُونَ لَوْنَ وَانْصُرْهُمْ وَانْصُرْهُمْ وَأَنْجِزْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ وَلَا يَعْلَمُ الْأَجَالُ
مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي كُلَّ هَوْلِ دُوَّهَهُمْ أَقِمِ اللَّهُمَّ لِي فِيهَا صَبَبًا خَالِصًا يَأْمُدُنِي رَأْلَاجَالِ
يَا مُفْسِدَ الْأَرْضَ أَنْجِي لِي فِي عُمْرِي وَابْنِطِلِي فِي رُزْقِ اللَّهِمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَصْلِعْ لَنَا إِلَيْا مَا مَنَّا وَاسْتَصْلِعْ لَهُ وَأَصْلِعْ عَلَيْيَ مَدْنِي وَأَمِنْ خَوْفَهُ وَخَوْفَنَا
عَلَيْهِ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ الَّذِي تَنْتَصِرُ بِهِ لِذَنْبِنَا اللَّهُمَّ امْلَأْ إِلَارْضَ مِهْ عَدْلًا
وَقُسْطَانَا كَمْلِيَتْ ظُلْمَيَا وَجَوْزَا وَأَمِنْ بِهِ عَلَى افْتَرَاءِ الْمُسْلِمِينَ وَأَرْأِمِهِمْ وَمَسَاكِنِهِمْ

ربع دوسم از کتاب شکوه الادب ناصری

۱۶۷

وَاجْتَهَلْنِي مِنْ حِيَاةِ مَوَالِيهِ وَسَيِّعَنِيهِ أَشَدَّ فِيمُكُلُّهُ حُتَّاً وَأَطْوَعِهِ فِيمُكُلُّهُ طَوْعًا وَأَنْفَدَ هُمْ
لِامْتِرِهِ وَأَسْرَ عَهْمِرِهِ لِمَرْصَانِهِ وَأَقْبَلَهُمْ لِقَوْلِهِ وَأَقْوَمَهُمْ بِأَمْرِهِ وَأَرْقَنِي الشَّهَادَةَ
بَيْنَ يَدَيْهِ حَتَّى أَنْتَ وَأَنْتَ عَنِي ذَاضِنَ اللَّهُمَّ إِنِّي خَلَقْتَ الْأَهْلَ وَالْوَلَدَ وَمَا حَوْلَنِي

وَخَرَجْتُ إِلَيْكَ وَإِلَى هَذَا الْوَضْعُ الْذَّيْنِ
شَرَفَهُ رَجَاءُهُ نَاعِنَدَكَ وَرَغْبَهُ إِلَيْكَ وَ
وَكَلَّتْ مَا خَلَقْتُ إِلَيْكَ فَأَخْرِسْ عَنْكَ فَهُمْ
أَخْلَقَ فَاقَكَ وَلِيُ ذَلِكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا

لَلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ

آخِرَ كَلَامَ فِرْجَ وَأَنْكَلَامَ سَعَادَتَ آيَاتِ نَيْتَ كَنْكَدَ بَحَاجَاتِ مِرْكَ فَارِسِيَهُ بَاشَدَ تَعْنِينَ بِنَاهِنَدَ لِلَّهِ لَا
الَّهُ أَنْجَلَمُ الْكَرِيمُ لَا لَلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ أَعْلَمُ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْمَوَافِيَ السَّيِّعُ وَرَبِّ
بَعْزَ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمَيْنَ وَالصَّلَاوَةُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبَيْنَ

هم کنون سخلاضه سعنی و ترجمه کلمات این عایی بسازگار اشارت بیرودن اماکن از علم عربیت مخلوط نیستند با بتره محروم نهاده
وقایه با بخلود عرض سینکند ای خدا ای عالم و عالمیان بپروردگار آدم و آدمیان ای آمر زنده و بخت یانده هر دو جهان توئی کبی
نهاده هفت شیخ و قطب در حرمت چیزی چکونه و صب و ضب افریش پدیده آور دی و جلد مخلوق را بدون سعادت ای بازی و مکار
همراهی نهایش دادی پیچ کاری تراز کار دیگر و پس شانی از شان دیگر باز نمیدارد بهر سر حست فرامانی تراز کار
دو عذاب دیگری شغول نمیدارد و پوچان بعذاب کرانی از حرمت باز نمیدارد با اینکه مرک و عات را بادر برآش دوام
بدی و بتعالی سردیت دوام و بتعالی نیست از همه چیز پوشیده و با کمال خفا خان آشکاری که پیچ چیز بر تزویجه نمایش کار
نمیست و با کمال علو و بلندی و نهایش و آشکاری از همه چیز و آهیش هر چیز را که پاکیزه بستی و در ارض و سایر ای کبریان
اخصاص و در سلطنت خود بکمال قدرت و نهایت قوت اقیانوزداری و با کمال غفت بهمچه چیز نزدیک باشی خلما بقدر خود
بسیار فریدی و اسور را بعلم خود مقدار فرمودی و بعد خود را در روزی برآزاقمت روزی نمودی و در هر چیز علم تو ناخد و ابصار و اوام
از ادراک تو عاجز و در لمحات جلال و گیرایی تو سرگشته و متوجه و جلد زبانها از نست صفات تو کلیل و جلد دیدار از در قیمه
عطفت و گیرایی تو علیل ارکان عرش خویش را آن غلت و دست از عملت و بزرگی خود آگاه و بد و نسخه از حداچی
مخلوقات را نماینده ساختی و در هیچ کار مدد کار رجحتی جلد ایشیا در حضرت غطت تو نتفاد و در میگاه غرتو ای دیل و نست
بنیادنی سید من چکونه دفع و نسایی من با قبیت عمل فصرایی من بالغ دفع و نسایی تو پیشو دو حال آنکه تو غالعی و من مخلوق
و تو مالکی و من علوک و تو پروردگاری و من بند و تو تو اگزی و من نیازمند و تو نجاشیاند و من خواهند و تو آمر زنده و من
کشند و تو زنده که مرک نیایی و من مخلوق که دستخوش مرک استم که بیکه آفرید کار ای بازی فریدی و اسور را بکروانیدی و پایه
باز کریدی و چند و چند و پوچش را بازدانتی و از کمال قدرت و احاطت و نهایت علم و بصیرت پیچ چیز از مخلوق شر با گیرایی
تفایست و مشابهت نیست و با اینچنان ای چیز سمعان نفرمود و از پسل خیلی ناست اسور را بر قضاي خود داشت و اجلی که

حوال حضرت سید الساجدین علیه السلام

۱۶۸

که از روی حدیث عدالت سفر رفموده چاری نمود و در حملان بفضل خود بعدل رفت و بحکم خود تعضیل فی بدل این خوش
حکم فرمود و بخاطر خود بدل است و پایان آنرا مشیت خود و مستقرش را بمحبت خود و موافقت آنرا بقضای خود مقرر داشت
که اشاره را هیچ چیز تبدیل نموده و حکم شرایط چیزی را پس نگیرند و فضل اور یا هیچ چیزی را نگیرند که داد و ادا کرد
و آسایش طلبی نمیست و از هر چه مقدار فرموده که زیاد گزیری و بهرچه و عده فرموده تخلصی و هرچه را دعوت کرد و شاخمنی نباشد و در
طلب هیچ چیزی چاره نماید و بحکم پسر از ازا و قدرت اتفاقی نمیست و هر چند که برآن کران و عظیم نباشد و در صحت خود هیچ کار
بروی بزرگ نیفتد طاعت هیچ میسیع میسیع بسلطنت و سلطان او نیز ایام و حصیتنامه عاصیان در مملکت او سلطنت او
نقضان نیگنند و در حضرت کبیر پیش تردید و تبدیل این خوید و در هر حکم پسر اینها نمود پادشاهان بزرگ و شاهزادان
ترک را بزرگ فرمان در آورد و ملوك اماکن دارباب را بعزم خود بپرستش و بندگی خود در آورده بزرگان جهان بجود و جوشت
خود بزرگی دارد و بر عظماء روزگار بجهود جهت خود آقانی و برتری یاده خلعت و شوکت سلاطین از طبیعت خود و همکنونه
جمل پادشاهان و سلاطین شاهان ببروی سلطنت و ربوایت خود بملکی کیرده جباره را بجهود فشاریت خود که تنور غایی
و دمار دپر اکنندگی و بواردار دواسی سورابقدر خوبیش بخود خود بجهود کیرده و بجهود خود خوبیش
و بجهود خود هر چیز را کجا پیش دهد تر میخواهم و از تو هوایند و میشوم و از تو طلب سینکم و بحضرت تو را غبی میوهم اینجا با درستی
جویند کان و سعید سقویان و سمات بخشندگانه کروند کان و پادهش و هند پیکیان و نکاهه از نهاده نیکوان و پناه هازنها
و امان خانه ایان و پشت و پناه و میخیان و طلب غادرین و دریا بنده ایان یعنی اماکن خدا بر امکن خود نموده و آنچه ماییان آه
کرده بود فروکند و بسیب سوا می از حضرت شریعت رب شند محسن بخان افت و غایت محروم نماند و ایشان را در یاد و
در حضرت مرزوق فرماید با چند عرض سینکند ای رحیم ترین رحم نمایند کان ای بشریتی ای کشنند کان و بشریت خاصلان بجهو
از باطل جدا کشنند است و بشریت آنچه زند کان و کذشت کشنند کان و حاکم ترین همکر ایان و سیرع ترین حاکم نشند کان
بحکم از بیش او اتفاق نتواند و از عقوبیش انتصار بخوید و از کید او احتیال نکند و علم او را در آرک نتواند و از همکان و دوی
بخوید عذر او متور نموده از قدر او مسئول نیابند و استکبارش اذلت نرسد و بجهود اول بلوغ بخوبی و خلعتش را تصرف نمیتوانند
و فخرش را اضحاک نیاشد و کشنش را اتضاع ضریب نرسد و نیزدی او را که حصی خلوق حافظ اعمال خلق ایست ارزش نکند یا بشریت
که در مقام آرزوی دیگران و اقحواده اوضاعی و بندگی و فرزندی و زوجی نمیست و بحکم پسر ای وی قریب
قین نباشد و شریک و شبیه و نظری مدارد و هیچ چیزی عظمت او نرسد و هیچ چیزی کیراده ای رش ایکند و نیزه است و نازل نموده
و هیچ چیزی اخیر شرها در آنکه آسانه ایار در نهایت اتفاق نمیاند و هنچه در این بخطت خویش بر پایی داشت و هر
تفصیلی حکمت بازداشت نموده ای آغاز نمیست و نه ای اسنجامی بلکه خیان است که او را میزد و بجهه چیز نیاست و دیده نمیشود و ایکه
در منظر اعلی است پوشیده و ایسکارا در حضرت شریعت معلوم است و هیچ چیزی دیگری پوشیده نباشد و هیچ چیزی نمیتواند ای ای
نمود و هیچ چیزی ای
زبانها و بجهه سیدین بجهه ای و بطریح مسند ای
حالم و دانما است و هیچ چیزی ای
روح و قالب عصری افزون از این نمیست که بزرگ است کذشت او و نیکوست صنعت او و کیم ایت عفو او و بسیار

ربع دو هم از کتاب شکوه الادب ناصری

۱۹۱

نمایند و با حسان یا بد احسان او وحیل است بلای او در و دینه است بر محمد ولی محمد و حاجات مرا که بخیرت تو آور دامن گذشت
فرمای ای فرزدن در هر ظلمت و نسیں من در هر وقت و شفعت در هر شدت و رجای من در هر کربت و ولی من در هر غلت
و دلیل من در ظلام و ظلمت تو نی دلیل من چون دلالت اولاً انقطاع یا بد پهلو دلالت ترا انقطاعی نباشد و هر سی
بدایت فرمای پاکی کوب ضلالت نشود و هر کسر اداست بداری ذلت نیابد تو مراعسنو غفت انعام فرمودی و در
انعام با سباغ رفته و مراروزی دادی و در روزی یافتن و ارتزاق نمود فرمودی و همان عده نهادی و احسان
در زیدی و مراعطا فرمودی و با عدم استحقاق من عطای خبریل فرمودی و اینجله بهم حضرت ایت فرمودن در غلت و کرم
بود خودت بود و عاصی مازدا در معاصی نفاق فرمودی و من بپاکی بدم عمر خود را در آنچه ترجیح بپند و با اینجله در
مقام کیفر بر نیادی و بفضل و جود کار فرمودی و هر وقت من معاصی خود کرد هم تو بفضل بازیستی و برای بند کان کنانه
کار بترین سوالی بستی ترا بخواندم و دعای سرا بابت نمودی و سنت کردم عطا فرمودی و خواستش داشتم غمی کراز
روی شرم خواستش داشتم تو بعایت هدایت کرفتی و سوابق ترا در طلب زیادت برآمد و تو برا فرمودی و آن گئی استم
که جمه کاه بذکر دهم و تو بگذشت رفته و همه کاه خویش ادمعرض بلای را گندم و تو عافت بخیشیدی و در مواد دهنامه در آنها
و تو مراعات دادی و در لیل فنها را از نامت مخاطر و جهالک فضلات محفوظ داشتی و فیضت و خارت مرا لبند از
ولعش هر اباز داشتی و عورت هر آست و فرمودی و سرابیرت و سربزت من فضیحت نگردی و نزد برادران و اخوان از
اگنه زندگی و فایح بزرگ و فضایح بسیار را پوشیده فرمودی و حسنات قلبله صغار مرآ آشکار نمودی حضرت کمال منت
تعضیل احسان و انعام و نیکوی فرمودن و با اینجله مرایا و امر خود امور خنی و من خاکت افرمکر دهم و از جاز خوستی و بخیر
نشدم و پهلو غلت ترا بگذاشتم و پیشیت ابکار بستم و حق ترا بگذاشتم و نه از معاصی تو روی برافهم بذکر چشم فرمودی
بعصیت تو فهم و اکر تو نیخواستی حیشم مرآ کور میاختی لکن این معاملت من بجا ای کند استی و با کوش خود بکنا و تو کار ترا
کردم و اکر تو نیخواستی هر اکر ساختی و ایشکار باش بپاکی ندیستی و کنا و در زیدم نزابست خودم و اکر تو نیخواستی است و داشت
مرا بهم بازیشیدی و سقوط فرمودی و چنین نظر فرمودی و باالت معصیت خود بعیشیتا تو پرداختم و اکر تو نیخواستی هر اینها
یعنی فرمودی و باش بیکار بیکاری کند استی و من با جلد جوارح خویش اعصابیان در زیدم و حال آنکه جزای تو ایستیدن اینها بذکر
چنین نمودی و در برآورده ای احسان و عنود رحمت که هن فرمودی نهاید پیرامون محصیت تو بروم پرس هرچه است غفوکه بذکر
توست اینکه نیم بنده و تو گه کنایه خویش اقرار دارم و در حضرت تو خاضع و سلکیم و حیمه و بخایت خویش ترا هستم
تو منضرع و بخیرت تو رجا و ارم و از ذوب خود بسوی تو باز کش سلکیم و ازستی که بغض خویش نموده ام استغفار نیایم
و برای بخایت از آتش بپیکاره تو را غب باشم و بسوی تو برای عفو و کذشت از معایی بهمال بیوزم و انجاخ خواج خویش اینها
خواستارم و همی خواهیم کردیش از زاین و بر ترا زانیکه نیخویم با من عطا فرمای و بر هنیکه نهاید بنده خطا کار در حضرت شیخ
اقداد ارمو مولانی فمار خویش خاضع و خاشع و دلیل فنا کار کرد ایکنیکی بذکر در حضرت او گناه خویش این اور
نمایند و گر قیمکی در حضرت او بحضور و خشوع و خشوع روند چیزی که در خویش ایکنیکه در پیکاره تو گنایه خویش ای
نماید و برذلت و سکت و نواری خویش خاضع و فروتن باشد یعنی تو با این بزرگی و کرم و رحمت بازند و دلیل
خاکسار و متخر بخایصی و خواهند هم خود آمر نیش خرا نیک بخود و کذشت که ای کنی چکنی و ای کر کنا ای من با این پایت که حاصل کردیم

حوال حضرت سید اسحاق دین علیه السلام

۱۷۰

سیان من و میان تو که بوجکم خودت بر من رو بی آوری و بر من انتشار محبت و ارزان کن کت فرمانی و صوت هر بخیرت خویش را شای باکن مرای بی بزرگی یا از خلخالی من در کندزی پسر اینک منم بنده تو که بکرم وجه و غر جلال تو پیغمبر تو که محبوب ترین خلق توست ده حضرت تو پیغمبر و متوجه میباشم بسوی تو و به پیغمبر تو که احبت خلق نست در پیشگاه تو و اکرم اینک نزد تو و اوی و اطوع جمله خلاائق است در حضرت تو و از نامن ایشان نزلت ف سکان و در خدمت تو غلطیم تو بعترت اسلام
علیه آذ راه نمایند کان راه یا فکان که طاعت ایشان از فرض و بیودت ایشان برداشنا زاد لایه امر فرموده بعد از پیغمبر خودت
صلی الله علیه و آلل بسوی تو توسل و تغیرت بی جویم بکسیک خوارکنند و هر خبار و ذلیل کنند و هر غریبی بمانا بشکت و بخت
باز رسیده ام در این ساعت بر من تجنبش پرحت خود پر خلا تو و غذا ب تو پیرو و شکیبانی و از حست تو منی باز نمی بیت
دان پیرون از من برای خذاب در بابی لکن من بخبر تو راحی فی بیم و بر بایز و در برشقت طاقت ندارم ستوں میکنم ترا بخوب
پیغمبر تو صلی الله علیه آلل توسل بی جویم بسوی تو بآئمه علام اسلام که ایشان از برای سرخوشی اینکار و بر پوشیده خود طمع
در برای علیم خود برگزیده فرموده دسته و خالص و صافی و مصطفی داشتی و ایشان از راه نمایند کان راه یا فکان کردی
و بر وحی خود این و از معاصی مخصوص و در بیان آفرید کان رضی بر رضی و بعلم خویش مخصوص اشتبه ایشان از برگزیده
بسایت و عطیت خود ببرهه و رو برآفرید کان خود حجت فرموده و بطاعت ایشان فرمان کردی و بچیزی از حصیت ایشان
رخصت ندادی و بر هر آفریده طاعت ایشان از فرض کردی و توسل بی جویم بخیرت تو در این هوقف امر دوز که مردا از خیار آیدن
و داروین بر حضرت هود بگردانی باشد اون داد رو و فرست بر محمد و آلل محمد و بر نارس و اغراق من بکنای من و فصرع نداری
فرو آوردن رحل حاجت خود را باستان تو و میرمن بخیرت تو حست فرای ایکریمین سولان و بکسیک در راهی
بهر حاجت بزرگی بندگ است بی ام زکن ام بزرگ هر اچ بزرگ کن ام بزرگ امی آمر زدای آنک سابل خود را خایب نیکر داند هر چنان
با ذکر وان اسی پذیرند و نوبت قبول فرای تو بیت مراد آنچ حاجت را برآورده کرد وان که چونم خطا فرای از هر چه باز داشته مرا
زیان نمی سد و اکر خطا نظر فرای اینچه هم چست سود زساند بار خدا یاروح محمد و آلل و دا از من سلام بازرسان و سخنی بجا و
د بسب ایشان مراد از هم اکن و خاطر باز کسیکه امر فرمودی یعنو و در عرض هنچو پاده اش هریساند و غنوم بفرایند و از خود
خوشنود میشود و بر عفو ثواب میدهد الغفو الغفو اعفو اعفو پس هیبت مراده اضهاید کفت با بخله عرض سکنه احمد ای از تو هم
خنو میوهم و از هر خیر و خوبی که علم تو آن محیط است سسلت بینایم همانا ایست مکان سرخیم خون تو از خوبت تو این هم
مکان پناه بزند و بتوار خطا تو پناه میبرم نجاشنودی تو از خشم تو و از اینکه بیک ناکه نعمت تو فرار سایی آرزوی من ای
من ای بترین فریاده هم سند و جو ادتر خطا کنند و بکسیکه حمت او بعذیزی همی چیست ای سید من ای بولا ای من ای
مل و ثوق و اعتماد من و رجایی من ای ذخر و ذخیره ای ذخیره پشت و ای عدت و جیعت و نهایت آرزو و رغبت فریدی
و دارش من آیا در اینز فر که صوت هایمه بخیرت تو بجالت فرع میباشد با من چه سعادت بخواهی فرمود ستوں میکنم از نوک خوشگذشتی
بر محمد و آلل محمد و مرافقین فلاح و نجاح و دعایی مرستجاب و مقبول بارگی خطا ای اور ای بیمار و بزرگ فرایانی و ذنوب ای
آمر شر کنی و اور اکرام بفرای ای و اور از اینز ایت هر دم نداری و چون وفات نماید بزند کانی خوشنو جانی طیب ای زانه
بگردانی و با انانکه بولا ای ایشانست تحقیق بداری بار خدا یا برای هر و اندی و اردی جایزه و کرتی و برای هر ای ای که هر چه
تو بسلت آبد عصیتی و برای هر کس که بخیرت تو رجایند کرد پاده اش نیکی و برای هر کس که از آنچه در حضرت تو بیشتر